

Σικάγο 1886

Η ιστορία της εργατικής Πρωτομαγιάς

Η προπαγάνδα μέσα από την πράξη

του Σ. Γιελέν

Όπως ο πανικός του 1873 σφράγισε τη γέννηση του συνειδητού εργατικού κινήματος σε εθνική κλίμακα, έτσι σφράγισε και τη γέννηση μιας πρακτικής και ρεαλιστικής αντίληψης για το σοσιαλισμό -αντίληψης που επρόκειτο να αντικαταστήσει τους απόμακρους ουτοπικούς πόθους των πρώτων σοσιαλιστών που περιορίζονταν σε "υψηλές" διανοουμενίστικες συζητήσεις και ρομαντικά δοκίμια. Από κείνη την εποχή οι σοσιαλιστές, αντί να τρέφουν ιδεαλιστικές ελπίδες για το αύριο, άρχισαν να δρουν για το σήμερα, οργανώνοντας διαδηλώσεις πεινασμένων, διαδηλώσεις ανέργων, απεργίες, μαζικές συγκεντρώσεις και πολιτικές καμπάνιες. Αρχικά λειτούργησαν μέσα από το Εργατικό Κόμμα των Η.Π.Α. που είχε ιδρυθεί το 1876 και που έπαιξε σημαντικό ρόλο στις απεργίες των σιδηροδρομικών το 1877, ιδιαίτερα στο Σικάγο και το Σαιν Λούις. Μετά την αποτυχία αυτών των απεργιών το Εργατικό Κόμμα αναδιοργανώθηκε και μετονομάστηκε σε Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα που είχε σαν πρωταρχική του λειτουργία την πολιτική δράση, άσχετο αν διατήρησε φιλικές σχέσεις με τα συνδικάτα. Όταν έγινε αυτή η αλλαγή, η Εθνική Εκτελεστική Επιτροπή του Σ.Ε.Κ. διέταξε να σταματήσουν οι μαζικές συγκεντρώσεις για να παρουσιάσει στα νομοθετικά σώματα προτάσεις σχετικές με την καθιέρωση του οκτώωρου, αποφάσεις για την κατάργηση όλων των απαγορευτικών νομοσχεδίων και για την αγορά από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση σιδηροδρομικών και τηλεγραφικών γραμμών.

Παρόλα αυτά, το σοσιαλιστικό κίνημα στην Αμερική αντικατόπτριζε το σχίσμα της Πρώτης Διεθνούς -οι φράξεις που δημιουργήθηκαν διαχωρίστηκαν με αφορμή θέματα τακτικής και μεθοδολογίας. Οι Διεθμιστές υποστήριζαν τον μυστικό εξοπλισμό και την άμεση προετοιμασία για την κοινωνική επανάσταση, ενώ ο συνδικαλισμός και η πολιτική θα χρησίμευαν σαν επικουρικές δραστηριότητες που έπρεπε να βρίσκονται κάτω από αυστηρή επιτήρηση από φόβο μήπως οδηγήσουν στο προδοτικό ρεύμα του ομορτισμού. Οι Λασσαλικοί, από την άλλη μεριά, ζητούσαν τη σταδιακή δημιουργία μιας νέας κοινωνίας μέσω της εκπαίδευσης, της πολιτικής οργάνωσης και της κοινοβουλευτικής διαδικασίας. Οι Λασσαλικοί ελέγχανε για μερικά χρόνια την πολιτική του κόμματος και τόλμησαν ακόμα και στο Σικάγο, το παραδοσιακό οχυρό του συνδικαλισμού και των επαναστατικών στοιχείων, να ταχτούν υπέρ της συμμετοχής στις εκλογές. Γρήγο-

ρα λοιπόν ξέσπασε μια διαμάχη όσον αφορά τις αγωνιστικές εργατικές οργανώσεις. Η μεγαλύτερη από αυτές, η Lehr und Wehr Verein, είχε δημιουργηθεί από γερμανούς σοσιαλιστές του Σικάγο το 1875, με στόχο να προστατευθούν ενάντια στους τραμπουκισμούς των παλαιότερων κοινοβουλευτικών κομμάτων. Η ανάγκη για την ύπαρξη αυτής της προστασίας αποδείχτηκε αργότερα κατά τη διάρκεια της απεργίας των επιπλοποιών τον Ιούλιο του 1877, όταν η αστυνομία επιτέθηκε με εξωφρενική κτηνωδία ενάντια σε ειρηνικές συγκεντρώσεις. Η Εθνική Εκτελεστική Επιτροπή του Σ.Ε.Κ., με το να απαρνηθεί όλες τις αγωνιστικές οργανώσεις, συγκρούστηκε ακόμα περισσότερο με τα επαναστατικά στοιχεία του Σικάγο. Η εκθρόνισή αυτή έγινε εντονότερη το 1880 μετά την παταγώδη αποτυχία των σοσιαλιστών στις εκλογές. Επιπλέον, ο μοναδικός σοσιαλιστής δημοτικός σύμβουλος που εκλέχτηκε ξανά στο Σικάγο δεν κατάφερε να αναλάβει τα καθήκοντά του λόγω της παρασκηνιακής χειραγώγησης από μέρος του Δημοκρατικού δημοτικού συμβουλίου, οπότε οι επαναστάτες τόνισαν το πόσο μάταιο ήταν να κατακτηθεί η νέα κοινωνία μέσα από τις κάλπες. Οι τάξεις των επαναστατών πλήθυναν χάρη στην προσχώρηση πάρα πολλών γερμανών εργατών που διαφωνούσαν με το αντισοσιαλιστικό διάταγμα του 1878, γεγονός που κατέληξε σε μια συνδιάσκεψή τους που έγινε στο Σικάγο τον Οκτώβριο του 1881.

Πριν από την άφιξη του Γιόχαν Μοστ στην Αμερική, δεν ήταν τόσο ισχυρό το κίνημα των επαναστατικών ομάδων. Η εμφάνιση του Μοστ -υποστηρικτή των απόψεων του Μπακούιν και του Νετσάγιεφ, και ιδρυτή της Διεθνούς Οργάνωσης Εργαζομένων, γνωστής ως "Μαύρης Διεθνούς"- παραγκώνισε τους κοινοβουλευτικούς σοσιαλιστές. Στα θεωρητικά θέματα ο Μοστ δεν ήταν καθαρός αναρχικός, παρόλα αυτά, στην πράξη υποστήριξε την αναρχική τακτική της τεροριστικής δράσης ενάντια στην Εκκλησία και το Κράτος, δράση που πραγματοποιείται από το άτομο με

δική του πρωτοβουλία, ώστε να μην διακινδυνεύσει ολόκληρο το κίνημα αν συλληφθεί ο δράστης της μεμονωμένης πράξης. Πίστευε ότι μόνο τα όπλα μπορούσαν να εξασφαλίσουν στους εργάτες κάποια ισότητα απέναντι στην αστυνομία και το στρατό. Πρότεινε τη δημιουργία σώματος οπλοφόρων και την εξολόθρευση της "άθλιας φάρας", της "φάρας των ερπετών", της "ράτσας των παράσιτων". Σε μια μπροσούρα του με τίτλο "Το Κτήνος της Ιδιοκτησίας" διακήρυξε ότι δεν θα έπρεπε να γίνει κανένας συμβιβασμός με την τωρινή κοινωνία, αλλά θα έπρεπε να εξαπολυθεί ανελέητος πόλεμος, μέχρι που να "καταδιωχθεί, ως το τελευταίο του κρησφύγετο και να καταστραφεί ολοκληρωτικά" το κτήνος της ιδιοκτησίας.

Παρακινημένοι από την αγκιπάτσια του Μοστ, οι εκπρόσωποι των επαναστατικών αντικοινοβουλευτικών ομάδων από 26 πόλεις συγκεντρώθηκαν στο Πίτσμπουργκ στις 14 Οκτωβρίου 1883 για να αναδιοργανώσουν τη Διεθνή Ένωση Εργατών. Και σ' αυτή την περίπτωση, υπάρχουν πάλι δύο ξεχωριστά

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗΣ

Η συστηματική υποβάθμιση του ΕΣΥ έχει οδηγήσει σε υποστελέχωση με αποτέλεσμα την αναβολή προγραμματισμένων χειρουργείων λόγω έλλειψης αναισθησιολόγων ή νοσηλευτικού προσωπικού. Ως απάντηση στη συνεχή διογκούμενη ανάγκη για πρόσληψη ειδικευμένου προσωπικού το υπουργείο απλά μεταθέτει προσωπικό από την μια υγειονομική μονάδα στην άλλη, δημιουργώντας περισσότερα προβλήματα για τους ασθενείς από αυτά που προσπαθεί να λύσει, οδηγώντας τους στους ιδιώτες παρόχους υγείας. Μάλιστα οι δολοφονικές συνέπειες των κρατικών πολιτικών που οδηγούν στη διάλυση του ΕΣΥ είναι ακόμα πιο εμφανείς στην περιφέρεια, όπου οι κοινωνικές ανάγκες είναι αδύνατον να καλυφθούν λόγω των υποστελεχωμένων υποδομών και οι άνθρωποι χάνουν τη ζωή τους, όπως συνέβη πρόσφατα στην περίπτωση 33χρονου στον αγ. Νικόλαο Κρήτης.

Άλλωστε η κατάργηση του δημόσιου χαρακτήρα της υγείας επιχειρείται με την λειτουργία επί πληρωμή απογευματινών χειρουργείων που οδηγεί στην εμπορευματοποίηση των υπηρεσιών υγείας προς όφελος του κεφαλαίου. Πλέον η περίθαλψη επί πληρωμή γίνεται μονόδρομος. Αυτό καταδεικνύεται και από την πρόσφατη ανακοίνωση του τιμοκαταλόγου για τα εν λόγω χειρουργεία που μεταβάλλουν την περίθαλψη σε λιανικό εμπόριο υπηρεσιών υγείας. Απότοκο αυτού είναι και η απαξίωση της κοινωνικής ασφάλισης, θεσμού κατακτημένου με αγώνα των εργαζομένων. Χαρακτηριστική περίπτωση είναι η αύξηση των τιμών στα γενόσημα φάρμακα έως και 80%.

Η πράξη αυτή αυξάνει την κερδοφορία των φαρμακευτικών, ενώ μετακυλύει τη συμμετοχή των ασφαλισμένων, επιβάρυνση που συντελεί στην αδυναμία αρκετών ασθενών και χρόνια πασχόντων να ακολουθήσουν την αναγκαία φαρμακευτική αγωγή. Η αντικοινωνική και εγκληματική πολιτική της απαξίωσης της κοινωνικής ασφάλισης οδηγεί σε καταστροφικά αποτελέσματα, με πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτό του 72χρονου καρκινοπαθούς ασθενή στην Κρήτη, όπου μη μπορώντας να προμηθευτεί την απαραίτητη φαρμακευτική αγωγή, δεν άντεξε τους πόνους από τους οποίους υπέφερε και αυτοκτόνησε.

Η υποβάθμιση του δημόσιου συστήματος υγείας ξεκίνησε με το κλείσιμο νοσοκομείων, τις μόνιμες ελλείψεις σε προσωπικό και εξοπλισμό, την απαξίωση της πρωτοβάθμιας περίθαλψης καθώς και την εφαρμογή ελαστικών σχέσεων εργασίας που οδηγεί στην εξουθένωση των λειτουργών υγείας. Η επιχειρούμενη συγχώνευση των υπηρεσιών ψυχικής υγείας, η διάλυση των δομών απεξάρτησης αποτελούν βασικά συστατικά μέρη της αντικοινωνικής επιχείρησης διάλυσης της δημόσιας υγείας.

Αντιλαμβανόμαστε ότι κανένα σύστημα εκμετάλλευσης και καταπίεσης δεν πρόκειται να νοιαστεί για την υγεία και την επιβίωσή μας, παρά μόνο στον βαθμό που είμαστε χρήσιμοι για την αναπαραγωγή του. Προτάσσουμε την ταξική αλληλεγγύη, την αλληλοβοήθεια και την ανάγκη

για συλλογική προστασία της κοινωνίας και ενώνουμε τις φωνές μας με τους εργαζόμενους στην υγεία που διεκδικούν την ενίσχυση της δημόσιας υγείας στα ήδη κορεσμένα και με ελλείψεις δημόσια νοσοκομεία, απέναντι στα αντικοινωνικά νομοσχέδια.

.....Ο αγώνας των εργαζομένων στην υγεία, είναι αγώνας για μια αξιοπρεπή περίθαλψη, θεραπεία και υποστήριξη των ληπτών υπηρεσιών υγείας, των οικογενειών τους αλλά και των κοινοτήτων τους. Είναι δηλαδή αγώνας όλων μας!

‘ΟΛΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

Υγεία - Παιδεία - Τροφή - Στέγαση

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΥΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΗ ΒΑΣΗ

ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ - ΑΠΕΡΓΙΕΣ - ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ

Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση

Αλληλεγγύη στον αγώνα των εργαζομένων στα τηλεφωνικά κέντρα

Την Τετάρτη 13 Μάρτη οι εργαζόμενοι/ες στα τηλεφωνικά κέντρα θα βρεθούν για ακόμα μια φορά σε απεργιακή κινητοποίηση, βάσει της νέας 24ωρης απεργίας τόσο στην Ελλάδα όσο και στη Γαλλία. Η απεργία αυτή είναι η τρίτη κατά σειρά στον εν λόγω κλάδο, αφού είχαν προηγηθεί άλλες δυο τον Φλεβάρη του 2024 και πιο συγκεκριμένα στις Teleperformance, Webhelp, TTEC και FoundEver.

Η Teleperformance Greece είναι μια από τις μεγαλύτερες εταιρείες παροχής υπηρεσιών στην Ελλάδα. Αποτελεί μέλος ενός πολυεθνικού ομίλου γαλλικών συμφερόντων με θυγατρικές σε 80 χώρες και απασχολεί 330.000 εργαζόμενους σε ολόκληρο τον κόσμο, ενώ συνεργάζεται με πλήθος πολυεθνικών όπως η Microsoft, η Apple, η Volkswagen, η Facebook, η Canon, η Netflix και πολλές άλλες. Εκμεταλλούμενη τόσο την ευνοϊκή νομοθεσία για τα αφεντικά, τα χαμηλά μεροκάματα όσο και το

καθεστώς όπου βρίσκονται οι εργαζόμενοι/ες που προέρχονται από τρίτες χώρες σχετικά με τη βίζα ειδικού σκοπού, έχει μετατραπεί σε δι-αχειριστικό κέντρο του ομίλου για τη Νότια Ευρώπη και τη Μέση Ανατολή, απασχολώντας περισσότερους από 12.000 εργαζόμενους/ες στη χώρα. Η συνεχής ροή κλήσεων, η συστηματική αύξηση της νόρμας παραγωγής σε συνδυασμό με τον καθημερινό έλεγχο της παραγωγικότητας και οι χαμηλές αμοιβές σκιαγραφούν τις εργασιακές συνθήκες με τις οποίες έρχονται αντιμέτωποι/ες οι εργαζόμενοι/ες.

Βρισκόμαστε σε μια περίοδο όπου η κρατική και καπιταλιστική επιθετικότητα οξύνεται διαρκώς μέσα από μια σειρά νομοσχεδίων με στόχο το βάθεμα των αντικοινωνικών και αντεργατικών αναδιαρθρώσεων, όπου η μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία έρχεται αντιμέτωπη τόσο με τον κίνδυνο της ανέχειας όσο και με την επιβίωση επαχθέστερων και πιο άγριων όρων εκ-

μετάλλευσης στα εργασιακά κότεργα. Η πραιτέρω λεηλασία της κοινωνικής βάσης συντελείται με τη γιγάντωση της ακρίβειας σε βασικά αγαθά της καθημερινότητας, ενώ την ίδια στιγμή οι πενιχροί μισθοί και μεροκάματα δεν φτάνουν για να καλύψουν το κόστος επιβίωσης. Όσοι και όσες ορθώνουν ανόστημα απέναντι στις συνθήκες εκμετάλλευσης και καταπίεσης που επιβάλλονται διαρκώς στους από τα κάτω, στην επίθεση στα εργασιακά κεκτημένα με την εγκληματοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης, την επί της ουσίας παρανομοποίηση της απεργίας, την κατάργηση της επιθεώρησης εργασίας και τους αντεργατικούς νόμους που ο ένας διαδέχεται τον άλλον ανεξαρτήτως πολιτικής διαχείρισης έρχονται αντιμέτωποι με την κρατική και εργοδοτική τρομοκρατία.

Ως αναρχικοί/ες στεκόμαστε αλληλέγγυοι/ες στον δίκαιο αγώνα που διεξάγουν οι εργαζόμενοι/ες στα τηλεφωνικά κέντρα κόντρα στην εργασιακή εκμετάλλευση και το καθεστώς επισφάλειας. Απέναντι στις κρατικές και καπιταλι-

Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ, ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ, ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ-ΤΑΞΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ!

Η εκπαιδευτική αναδιάρθρωση έχει βρεθεί το τελευταίο διάστημα στην προμετωπίδα των αντικοινωνικών κρατικών καπιταλιστικών αναδιρθρώσεων που βάζουν στο στόχαστρο κάθε έκφραση της κοινωνικής ζωής, απαξιώνοντας βασικές κοινωνικές ανάγκες, την εργασία, την υγεία, τη στέγαση, τη μετακίνηση. Η κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου, η πρόσφατη ψήφιση του νόμου για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια με την παράκαμψη του άρθρου 16, ο νόμος 4777, η ψήφιση του πδ85 που απαξιώνει τα εργασιακά δικαιώματα των εργαζόμενων στο χώρο της τέχνης, η πρωθυμμένη εμπορευματοποίηση της δημόσιας παιδείας με την προώθηση της αξιολόγησης των σχολείων και την ατομική αξιολόγηση των νεοδιόριστων εκπαιδευτικών, η εφαρμογή της ελάχιστης βάσης εισαγωγής και της τράπεζας θεμάτων και η διάλυση των εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών αποτελούν μέρη της επιχειρούμενης συνολικής αναδιάρθρωσης στην εκπαίδευση, η οποία έχει ως σκοπό την ιδιωτικοποίηση του κοινωνικού αγαθού της δημόσιας παιδείας, την ένταση των ταξικών αποκλεισμών, την καταστολή, την πειθάρχηση και την υποταγή μαθητών, φοιτητών και εκπαιδευτικών στις επιταγές του συστήματος.

Παράλληλα, μέσα από την επιχειρούμενη διάλυση της δημόσιας παιδείας, αναδεικνύεται ευκρινέστερα η ουσία συνολικά των αντικοινωνικών αναδιρθρώσεων που είναι από τη μία η συνεχής αύξηση των ποσοστών της βίας του κράτους και των αφεντικών σε βάρος της κοινωνικής και ταξικής βάσης και από την άλλη το τσάκισμα των συλλογικών αντιστάσεων, η τρομοκρατία και η πειθάρχηση της κοινωνίας για την απρόσκοπτη επέλαση της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Από την πρόσφατη εισβολή αστυνομικών δυνάμεων στη ΦΕΠΑ στην Αθήνα αλλά στην κατάληψη της Σχολής Θετικών Επιστημών του ΑΠΘ στην Θεσσαλονίκη και τη σύλληψη 49 φοιτητών/

τριών, τις κατασταλτικές επιθέσεις εναντίον των φοιτητικών κινητοποιήσεων, και κατειλημμένων χώρων αγώνα, έως την υπονόμευση της απεργίας και την ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης και συνολικότερα των κοινωνικών και ταξικών αγώνων. **Αυτό αναδεικνύεται και από τη σωρεία διώξεων που έχει ασκηθεί σε βάρος αγωνιζόμενων εκπαιδευτικών στον Πειραιά που παραπέμφθηκαν λόγω της συνδικαλιστικής τους δράσης για “άσκηση κακόβουλης κριτικής προς την προϊσταμένη αρχή”, «της αναξιοπρεπούς ή της ανάρμοστης ή ανάξιας για υπάλληλο συμπεριφοράς» και άλλα, αξιοποιώντας αντεργατικούς νόμους και τον αντιδραστικό δημοσιοϋπαλληλικό κώδικα αλλά και από τη δρομολόγηση της απόλυσης του διοικητικού υπαλλήλου-συνδικαλιστή του ΕΚΠΑ.** Άλλωστε, συνολικότερα, ο στρατηγικός στόχος της εξουσίας είναι η διαιώνιση της παρασιτικής τους ύπαρξης σε βάρος της κοινωνίας που περνά μέσα από την εξουδετέρωση κάθε ριζώματος του αγώνα, κάθε εστίας που αποτελεί ανάχωμα στη συστημική επίθεση και μπορεί να κυφορήσει την προοπτική ανατροπής τους και επιχειρούν να διαγράψουν από τη συλλογική μνήμη τα αποτυπώματα ολόκληρων δεκαετιών σκληρών κοινωνικών και ταξικών αγώνων.

Από την πλευρά μας ως αναρχικές-οί, ως εργάτες-τριες δεν μπορούμε παρά να βρεθούμε ξανά στους δρόμους στο πλάι της αγωνιζόμενης νεολαίας, των φοιτητών, των μαθητών, των εκπαιδευτικών υπερασπιζόμενοι τον δημόσιο χαρακτήρα της παιδείας, όπως και όλων των κοινωνικών αγαθών και τη δυνατότητα ελεύθερης πρόσβασης σ' αυτά για όλες και όλους! Απέναντι στη συνολική επιχείρηση αλλαγής του κοινωνικού τύπου σε μία δυστοπία εκμετάλλευσης, υποταγής, εξαθλίωσης, αποκλεισμών, ανελευθερίας και καταστολής, η

μόνη απάντηση είναι η αδιαπραγμάτευτη, ακηδεμόνευτη και αντιθεσμική αντίσταση μακριά από λογικές ανάθεσης και εξωραϊσμού του συστήματος. Ο μόνος δρόμος απέναντι στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση, την καταστολή, την υποβάθμιση των αναγκών και των εργασιακών μας κατακτήσεων είναι η μαζική αδιαμεσολάβητη μαχητική αντίσταση. Ο μόνος δρόμος είναι η συνέχιση και η κλιμάκωση του αγώνα μέσα από την περαιτέρω κοινωνικοποίησή του και διασύνδεσή του με τους αγώνες υπεράσπισης όλων των κοινωνικών αγαθών με ορίζοντα την συνολική ανατροπή του κρατικού και καπιταλιστικού οικοδομήματος που γεννά και αναπαράγει την εκμετάλλευση και καταπίεση ανθρώπου από άνθρωπο, για μια ελευθεριακή παιδεία σε μια κοινωνία ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

ΝΑ ΠΑΥΣΟΥΝ ΟΙ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΕΣ & ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΔΙΩΞΕΙΣ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΤΟΥΣ ΔΡΑΣΗ

ΟΛΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ! | ΠΑΙΔΕΙΑ, ΥΓΕΙΑ, ΤΡΟΦΗ, ΣΤΕΓΑΣΗ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΕ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΙΣΟΤΗΤΑΣ, ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Συγκέντρωση - πορεία: Πέμπτη 21/3, Δημοτικό Θέατρο Πειραιά, 18.30

Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση

στικές αναδιρθρώσεις των αποκλεισμών, της υποταγής και της καταστολής, την υποτίμηση της ζωής μας, τη φτωχοποίηση και την καταπίεση, απέναντι σε κράτη και αφεντικά που καταδυναστεύουν τις ζωές μας να εντεινουμε τους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες. Να σταθούμε όλοι και όλες μαζί στο δρόμο και τους αγώνες της κοινωνικής αντίστασης και της ταξικής αλληλεγγύης. Η μόνη προοπτική για μια κοινωνία ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας, χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση, βρίσκεται στα δικά μας χέρια, στον αγώνα για την κοινωνική και ταξική χειραφέτηση.

Άμεση ικανοποίηση των αιτημάτων των εργαζόμενων στα τηλεφωνικά κέντρα

ΌΛΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ - Υγεία, Παιδεία, Τροφή, Στέγαση

Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση

Ρικομέξ, Σάμνα, Ηλεία, Μάτι, Πύλος, Τέμπη

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ & ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ ΚΑΙ ΛΕΗΛΑΤΟΥΝ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΒΑΣΗ

Φτώχεια & εκμετάλλευση \ Κοινωνικοί αποκλεισμοί \ Εργατικές δολοφονίες \ Κρατική καταστολή

Στις 28 Φλεβάρη 2023 η επιβατική αμαξοστοιχία IC 62 της Hellenic Train, με εκατοντάδες επιβαίνοντες συγκρούεται με εμπορική αμαξοστοιχία, των ιδίων ιδιωτικών συμφερόντων, στα Τέμπη. Παρά τις προσπάθειες όσων επέβαιναν και δεν ήταν βαριά τραυματισμένοι να βοηθήσουν τους συνεπιβάτες τους, παρά τις προσπάθειες των διασωστών στο σημείο της σύγκρουσης αλλά και των υγειονομικών σε Λάρισα και Θεσσαλονίκη να σώσουν όσο περισσότερες ζωές και να περιθάλψουν τους τραυματισμένους, ο απολογισμός ήταν τραγικός. Μια βδομάδα μετά το γεγονός ο αριθμός των νεκρών έφτασε στους 57, δεκάδες τραυματίστηκαν ενώ ακόμα και σήμερα υπάρχουν αγνοούμενοι. Η ανείπωτη αυτή τραγωδία μας θυμίζει, με τον χειρότερο τρόπο, τι σημασία δίνει το Κράτος και το Κεφάλαιο στην ανθρώπινη ζωή. Αυτό που συνέβη στα Τέμπη ήταν μια προαναγγελθείσα δολοφονία με υπαίτιους το ελληνικό κράτος και το ιδιωτικό κεφάλαιο.

Με το ξεπούλημα της ΤΡΑΙΝΟΣΕ στους Ιταλούς επενδυτές (επί ΣΥΡΙΖΑ) και την επαναφορά τρενών που είχαν αποσυρθεί στην Ελβετία, ακολούθησαν οι κυβερνητικοί διθύραμβοι σχετικά με την αναβάθμιση των σιδηροδρομικών μέσων. Η αναβάθμισή που διαφήμιζαν περιλαμβάνει: απαρχαιωμένα ή ανύπαρκτα συστήματα συντήρησης και ελέγχου και υποστελέχωση του εργατικού δυναμικού. Κι ενώ οι ίδιοι οι εργαζόμενοι είχαν προειδοποιήσει μέσω δελτίων τύπου και εξωδίκων προς τους αρμόδιους και είχαν κάνει αλληπάλληλες κινητοποιήσεις και απεργίες (οι οποίες κρίνονταν παράνομες και καταχρηστικές από την αστική δικαιοσύνη), για τη βελτίωση του δικτύου και για επιπλέον προσλήψεις, τα πράγματα έμειναν ως είχαν, ενώ η σύμβαση 717 δεν ολοκληρώθηκε ποτέ. Αυτό σημαίνει, λοιπόν, η “αναβάθμιση” στην ιδιωτικοποίηση: Να παίζεται η ζωή των επιβατών και των εργαζομένων κορώνα γράμματα, αφού δεν πρόκειται να δοθούν χρήματα για τον έλεγχο, την πρόληψη και την ασφάλεια των ανθρώπων. Όταν λοιπόν οι ζωές μας λογίζονται ως ένα ακόμα έξοδο στον προϋπολογισμό του κράτους και του κεφαλαίου μιλάμε για προδιαγεγραμμένες δολοφονίες – ούτε για ατυχήματα, ούτε για “ανθρώπινα λάθη”, ούτε για “κακή στιγμή”.

Από την πρώτη στιγμή πολλές προσπάθειες έγιναν από τους θεσμούς και τα μιντιακά τσιράκια τους, ώστε να ψυχάσουν οι φωνές που μιλούσαν για έγκλημα και αναζητούσαν τους πραγματικούς φταίτες. Ο αρμόδιος υπουργός παραπήθηκε, ο πρωθυπουργός εντόπισε το ανθρώπινο λάθος ως αίτιο κι έπειτα ζήτησε μια άχρηστη “συγγνώμη”, ενώ τα ΜΜΕ, για άλλη μία φορά, προσπάθησαν να εκμεταλλευτούν την ανθρώπινη τραγωδία, έκαναν πολιτική πάνω στους νεκρούς με σκοπό να διαμορφώσουν την “κοινή γνώμη”, μεταπορίζοντας τις ευθύνες και αυτοί στον ανθρώπινο παράγοντα, έχοντας, ήδη, βρει ως μοναδικό υπαίτιο τον σταθμάρχη που ήταν σε υπηρεσία την κρίσιμη στιγμή της σύγκρουσης. Ωστόσο, η κοινωνία μη τρέφοντας αυταπάτες γέμισε τους δρόμους σε

πάμπολλες πόλεις με χιλιάδες ανθρώπους όλων των ηλικιών να διαδηλώνουν μαζικά και μαχητικά επί ένα μήνα ως απάντηση στο έγκλημα, ενάντια στο σάπιο σύστημα που υποβαθμίζει διαρκώς τις ζωές μας.

Οι εγκληματίες του υπουργείου μεταφορών, της διοίκησης της Hellenic Train και όλου του κρατικού μηχανισμού, που συνέβαλαν σε αυτή τη δολοφονία, θα λογαριαστούν με όλη την κοινωνική βάση, το οργανωμένο κίνημα και τις αντιστάσεις του. Όχι μόνο γιατί είναι οι βασικοί υπεύθυνοι για αυτό το έγκλημα αλλά γιατί ένα χρόνο μετά το κρατικό έγκλημα στα Τέμπη, με σκοπό τη συγκάλυψη των ευθυνών τους, συνεχίζουν να λαιδορούν και να χλευάζουν τις οικογένειες των θυμάτων και να επιτίθενται σε όσους αναδεικνύουν αγωνιζόμενοι στους δρόμους τη συνολική δολοφονική φύση του συστήματος εξουσίας.

Σήμερα, επιχειρούν να συγκαλύψουν όχι μόνο την εγκληματική ευθύνη που έχουν για την κατάσταση στους σιδηρόδρομους, αλλά και αυτή που έρχεται στο φως όσο οι οικογένειες των θυμάτων συνεχίζουν να ερευνούν

στοιχεία που θάφτηκαν από την πρώτη στιγμή. Από τους επεξεργασμένους και παραποιημένους διαλόγους του σταθμάρχη με τον μηχανοδηγό της επιβατικής αμαξοστοιχίας, την ύπαρξη ενός μη καταγεγραμμένου κοντέινερ, το οποίο περιείχε επικίνδυνες χημικές ουσίες (ξυλόλιο και τουλόλιο) παράνομες στην αγορά και οι οποίες χρησιμοποιούνται για τη νόθευση καυσίμων, υπεύθυνων για δεκάδες θανάτους επιβατών λόγω της έκρηξης και της τεράστιας φωτιάς που προκάλεσαν, την παντελή απουσία φωτογραφικού και βιντεοληπτικού υλικού στο οποίο να φαίνεται το εν λόγω κοντέινερ τόσο κατά την παραμονή του στο σταθμό του ΟΣΕ στη Θεσσαλονίκη όσο και κατά τη διάρκεια του δρομολογίου, το ξεμπάζωμα από τις πρώτες κιόλας ώρες του χώρου όπου συγκρούστηκαν οι δυο αμαξοστοιχίες για να μεταφερθούν σε άλλο τόπο όσα στοιχεία θα μαρτυρούσαν την ύπαρξη αυτών των χημικών ουσιών, μαζί με τα οποία μεταφέρθηκαν ακόμα και ανθρώπινα μέλη θυμάτων, μέχρι και το μπάζωμά του με διπλές και τριπλές στρώσεις αδρανών υλικών. Από την παρουσία και τις επεμβατικές ενέργειες δεκάδων θεσμικών παραγόντων του κράτους (αστυνομία, πυροσβεστική, στρατός, υπουργοί) στον τόπο της σύγκρουσης, όπου καμία δεν έχει καταγραφεί επίσημα, τη φαρσοκωμωδία της εξεταστικής επιτροπής στη βουλή μέχρι τις συμβουλές ανώτατων δικαστικών προς τους γονείς των θυμάτων να αφήσουν την υπόθεση ως έχει και να ζητήσουν βοήθεια από την εκκλησία.

Η συνολική κατεύθυνση ιδιωτικοποίησης όλων των μέχρι πρότινος δημοσίων αγαθών αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της στρατηγικής του σάπιου εξουσιαστικού συστήματος του κράτους και του κεφαλαίου. Τα αποτελέσματα της στρατηγικής αυτής φάνηκαν με πιο τρανταχτό παράδειγμα τη μαζική κρατική δολοφονία στα Τέμπη. Μιλάμε δηλαδή για την ουσία της κρατικής αντικοινωνικής πολιτικής που εκτείνεται από την επι-

Ρικομέξ, Σάμνα, Ηλεία, Μάτι, Πύλος, Τέμπη

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ & ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ ΚΑΙ ΛΕΗΛΑΤΟΥΝ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΒΑΣΗ!

Φτώχεια & εκμετάλλευση \ Κοινωνικοί αποκλεισμοί \ Εργατικές δολοφονίες \ Κρατική τρομοκρατία

ΤΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΑ ΤΕΜΠΗ ΔΕΝ ΘΑ ΞΕΧΑΣΤΕΙ ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΘΑ ΚΡΙΘΕΙ

Οι εγκληματίες του υπουργείου μεταφορών, της διοίκησης της Hellenic Train και όλου του κρατικού μηχανισμού, που συνέβαλαν σε αυτή τη μαζική δολοφονία, θα λογαριαστούν με όλη την κοινωνική βάση, το οργανωμένο κίνημα και τις αντιστάσεις του. Όχι μόνο γιατί είναι οι βασικοί υπεύθυνοι για αυτό το έγκλημα αλλά γιατί σήμερα, με σκοπό τη συγκάλυψη των ευθυνών τους, λαιδορούν και χλευάζουν τις οικογένειες των θυμάτων και επιτίθενται σε όσους αναδεικνύουν αγωνιζόμενοι στους δρόμους τη συνολική δολοφονική φύση του κρατικού και καπιταλιστικού συστήματος εξουσίας.

Οργάνωση και Αγώνας για την Κοινωνική Επανάσταση, για μια κοινωνία ισότητας, δικαιοσύνης, κοινοκτημοσύνης & ελευθερίας

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΡΙΤΗ 9 ΑΠΡΙΛΗ
ΑΘΗΝΑ: ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ, 19.00 | ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΚΑΜΑΡΑ, 19.00

Ανεργική Πολιτική Οργάνωση Οργανισμός Συνλογιστών www.southwest.com
aneporg@gmail.com

χειρούμενη ιδιωτικοποίηση της δημόσιας υγείας και τους πλειστηριασμούς της πρώτης κατοικίας, μέχρι τις εκκνώσεις καταλήψεων, την κρατική καταστολή και τις δολοφονίες από μπάτσους. Δηλαδή, την πλήρη λεηλασία της ζωής της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας στον βωμό της εξουσίας, του ελέγχου και του κέρδους των πολιτικών και οικονομικών αφεντικών.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο το κράτος θωρακίζεται ενισχύοντας το νομικό του οπλοστάσιο, με χαρακτηριστικό παράδειγμα την πρόσφατη ψήφιση του άκρως αντιδραστικού και τιμωρτικού νομοσχεδίου για τον νέο ποινικό κώδικα – μια ευθεία επίθεση τόσο απέναντι σε όσους και όσες αγωνίζονται όσο και στα φτωκά κοινωνικά στρώματα – και εξοπλίζοντας διαρκώς τους κατασταλτικούς του μηχανισμούς, στην κατεύθυνση της προληπτικής αντιεξέγερσης και με προοπτική να επιβάλλει το φόβο, τη σιωπή και την εξατομίκευση μέσω της καταστολής των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων καθώς και να αποτρέψει κάθε πιθανότητα κοινωνικής έκρηξης, σε μια περίοδο όπου η μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία βρίσκεται αντιμέτωπη με τις αντικοινωνικές κρατικές αναδιαρθρώσεις, που την οδηγούν μπρος στο φάσμα της ανέχειας και στην όλο και αγριότερη εκμετάλλυσή της. Το κρατικό και καπιταλιστικό σύστημα στην προσπάθεια διατήρησης της εξουσίας του επιχειρεί να διαρρήξει καθετί συλλογικό, να σβήσει την μνήμη αγώνων του παρελθόντος και να συντρίψει όποιον σήμερα ορθώνει ανάστημα στη διαρκώς κλιμακούμενη κρατική βία της εξαθλίωσης και της καταστολής. Η καταστολή των καταλήψεων, του αναρχικού κινήματος και οι διώξεις αγωνιστών/τριών, η απαγόρευση των διαδηλώσεων και το χτύπημά τους, η όξυνση του ελέγχου, η αστυνομοκρατία στο κέντρο των πόλεων, η επίθεση στην απεργία και τις εργατικές κινητοποιήσεις, στο πανεπιστημιακό άσυλο και τον κοινωνικό του χαρακτήρα και οι συνεχιζόμενες κρατικές δολοφονίες φτωχών, εργατών, ρομά και προσφύγων- μεταναστών αποτελούν μέρη του κατασταλτικού πλέγματος του κράτους για την καθυπόταξη της κοινωνίας και των ανιστάσεών της.

Απέναντι στη συνθήκη της γενικευμένης επίθεσης, λεηλασίας και καταστροφής, απαιτείται μια πλατιά κοινωνική αφύπνιση και μια συνολική κοινωνική κριτική του αδιέξοδου και χρεωκοπημένου συστήματος, το ξεπέραςμα της ανάθεσης, της διαμεσολάβησης και της αδράνειας, το δυνάμωμα των κοινωνικών-ταξικών αγώνων, η συγκρότηση αυτοοργανωμένων, αντιθεσμικών μετώπων αντίστασης και η δημιουργία κάθε δυνατού αναχώματος σε κάθε σημείο που εκδηλώνεται η κρατική και καπιταλιστική επιθετικότητα. Απέναντι στο δυστοπικό μέλλον που μας επιφυλάσσουν οι ελίτ της εξουσίας και του πλούτου, υπάρχει η επιλογή της συλλογικής αντίστασης και του αγώνα. Να τους θυμίσουμε τι μπορεί να συμβεί όταν η κοινωνία των εκμεταλλευόμενων και των καταπιεσμένων ανθρώπων παίρνει την κατάσταση στα χέρια της και αντιστέκεται μαζικά και μαχητικά στους σχεδιασμούς τους. Αν μένει κάτι ακόμα να σωθεί από τη φρίκη και τη βαρβαρότητα που μας καταδικάζει το κρατικό και καπιταλιστικό σύστημα, αυτό βρίσκεται στα δικά μας χέρια. Η μόνη λύση για έναν κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας, για έναν κόσμο που η ζωή μας δεν θα παζαρεύεται και δεν θα εξαρτάται από τους υπολογισμούς των κυριάρχων, για έναν κόσμο χωρίς πολέμους, φτώχεια, λεηλασία της φύσης, ξεριζωμό, αρρώστιες και θάνατο είναι η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ.

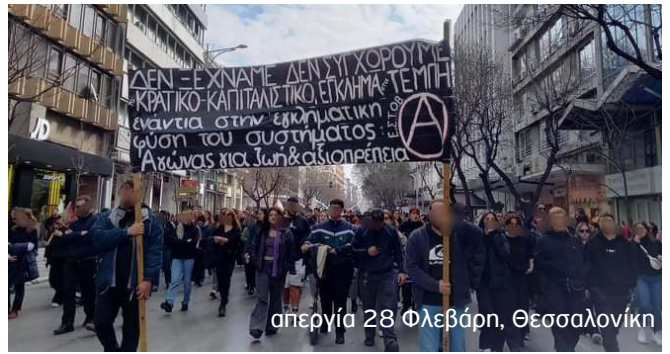
ΤΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΑ ΤΕΜΠΗ ΔΕΝ ΘΑ ΞΕΧΑΣΤΕΙ – ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΘΑ ΚΡΙΘΕΙ

ΚΑΝΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΦΙΚΤΟΣ ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΓΙΑ ΜΙΑ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΜΕΝΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΙΣΟΤΗΤΑΣ, ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΚΟΙΝΟΚΤΗΜΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Συγκέντρωση Τρίτη 9 Απρίλη
Αθήνα: Προπύλαια, 19.00 | Θεσ/νίκη: Καμάρα, 19.00

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση – Ομοσπονδία Συλλογικότητων

απεργία 28 Φεβράρη, Θεσσαλονίκη

απεργία 28 Φεβράρη, Αθήνα

Συγκέντρωση 9 Απρίλη, Αθήνα

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΥΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΜΑΣ ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΠΙΣΩ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΑΝΗΚΟΥΝ

ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ | ΤΕΤΑΡΤΗ 17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ | 10:30 | ΚΑΜΑΡΑ

Η αλληλεγγύη, οι συλλογικοί αγώνες από τα κάτω και η ταξική οργάνωση είναι τα όπλα μας απέναντι στη επέλαση του κράτους & του καπιταλισμού που επιτίθεται σε όλα τα κοινωνικά πεδία. Απέναντι, λοιπόν, στην ακραία υποτίμηση της ανθρώπινης ζωής, εμείς να προτάξουμε την αλληλεγγύη και την αλληλοβοήθεια, τις πενανθρώπινες συλλογικές αξίες της ελευθερίας και της ισότητας. Απέναντι στην αρπαγή των εργασιακών μας δικαιωμάτων και την επιδείνωση των συνθηκών εργασίας και διαβίωσης, εμείς να προτάξουμε την οργάνωση στη βάση και τον αγώνα για να κερδίσουμε όσα μας παίρνουν καθημερινά με τύση βία και καταστολή. Να οργανωθούμε δίπλα-δίπλα σε όλα τα πεδία, να αγωνιστούμε, να απαντήσουμε.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΑΓΩΝΑΣ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

Ενημέρωση για τη δίκη των μπάτσων για τον βασανισμό συλληφθέντων στην αντιφασιστική -αντικρατική κινητοποίηση της 1ης Νοέμβρη 2020 στο Γαλάτσι

Την Τρίτη 12 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε η δίκη τεσσάρων μελών των Μ.Α.Τ., έπειτα από μήνυση συλληφθέντων διαδηλωτών για τον σοβαρό τραυματισμό και τον βασανισμό τους από τα Μ.Α.Τ., όπου την 1η Νοέμβρη του 2020 συμμετείχαν στην στην αντικρατική-αντιφασιστική συγκέντρωση στο Γαλάτσι. Η δίκη πήρε αναβολή για τις 27 Νοέμβρη του 2024. Πιο συγκεκριμένα η κινητοποίηση της 1ης Νοέμβρη - που εδώ και χρόνια διοργανώνεται στο Ν. Ηράκλειο αυτή τη μέρα - προσπαθεί να βάλει οδόφραγμα στην επανεμφάνιση στο δημόσιο πεδίο των παρακρατικών φασιστικών-ναζιστικών ταγμάτων εφόδου με αφορμή την επέτειο της εκτέλεσης των 2 φασιστών τον Νοέμβρη του 2013. Η κινητοποίηση που πραγματοποιήθηκε το 2020, ένα μήνα μετά την ημέρα της πρωτόδικης απόφασης για τη Χ.Α με την μαζική αντιφασιστική συγκέντρωση χιλιάδων ανθρώπων στην Λ. Αλεξάνδρας και τις συγκρούσεις με τους ένστολους δολοφόνους της αστυνομίας απαγορεύτηκε από την αστυνομία στα πλαίσια του νέου νόμου περί απαγόρευσης των διαδηλώσεων και αντιμετωπίστηκε με μηδενική ανοχή από την πλευρά του κράτους.

“Πιο συγκεκριμένα, τα ΜΑΤ ορμώντας πάνω στους διαδηλωτές τους χτυπούσαν με τις ασπίδες και τα γκλοπ στο κεφάλι, μπουινιές και κλωτσιές ασταμάτητα μέχρι που απομόνωνσαν 7 από αυτούς τους οποίους έχοντάς τους ρίξει πια στο έδαφος συνέχισαν να τους χτυπούν. Το αποτέλεσμα αυτής της απρόκλητης, δολοφονικής επίθεσης ήταν ο τραυματισμός αρκετών από τους διαδηλωτές ενώ ανάμεσά τους οι πιο σοβαρά τραυματίες με ανοιγμένα κεφάλια και σπασμένα χέρια χρειάστηκε να μεταφερθούν στο νοσοκομείο για περιθαλψη και σε μία περίπτωση και νοσηλεία, κατόπιν βέβαια της συλληψής τους. Επιπλέον, κατά την μεταφορά των συλληφθέντων στις κλούβες οι ένστολοι δολοφόνοι προχώρησαν στον βασανισμό ενός συντρόφου με τις χειροπέδες προκαλώντας του σοβαρές κακώσεις στα χέρια ενώ ταυτόχρονα τον έβριζαν χυδαία και τον απειλούσαν. Τέλος, οι συλληφθέντες εκείνης της ημέρας φορτώθηκαν με ένα μακρύ και ολότελα ψευδές κατηγορητήριο που προφανώς σήθηκε προκειμένου να στηριχθεί και να δικαιολογηθεί η κατασταλτική κτηνωδία που είχε προηγηθεί στο Γαλάτσι, για το οποίο και αθώωθηκαν στη δίκη που έγινε πρόσφατα, τον Νοέμβριο του '23.”

ΠΙΣΩ ΡΟΥΦΙΑΝΟΙ
ΕΜΠΡΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ

ΜΠΑΤΣΟΙ - ΜΜΕ -
ΦΑΣΙΣΤΕΣ, ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ
ΑΡΧΗ ΟΛΑ ΤΑ
ΚΑΘΑΡΜΑΤΑ
ΔΟΥΛΕΥΟΥΝΕ ΜΑΖΙ

Η αντικρατική-αντιφασιστική κινητοποίηση στο Γαλάτσι την 1η Νοεμβρίου 2020 δέχτηκε την ακραία σε βιαιότητα κατασταλτική επίθεση από διμοιρίες ΜΑΤ, ΟΠΚΕ και ΔΡΑΣΗ. Το αποτέλεσμα της επίθεσης αυτής ήταν ο τραυματισμός πολλών διαδηλωτών, με ανοιγμένα κεφάλια και σπασμένα χέρια, η συλληψή 12 εξ αυτών, ανάμεσά τους και των πιο σοβαρά τραυματιών και τα πνίξιμο της γειτονιάς και των θαμώνων, ανάμεσά τους και μικρών παιδιών, από τα χημικά. Οι κατηγορίες που βράιαν τον συλληφθέντα συντρόφου/ισες κατέπεσαν τον Νοέμβρη του 2023, αφού το κατασκευασμένο κατηγορητήριο ήταν αδύνατο να σταθεί. Την Τρίτη 12 Μαρτίου παραπέμπονται σε δίκη τέσσερις μόνο εκ των υπευθύνων για την επίθεση μπάτσων-μια ουσιαστικά επίχειρη συγκάλυψη της υπόθεσης με ηχηρή την απουσία των υπόλοιπων μπάτσων και των κατηγοριών του βίαιου ξυλοδαρμού και βασανισμού των συντρόφων και συντροφισσών μας.

Εμείς θα είμαστε εκεί, σε συνέχεια του αγώνα που δίνουμε κάθε μέρα στους δρόμους, ενάντια στο κράτος, το κεφάλαιο, τον φασισμό και την καταστολή.

Μικροφωνική Συγκέντρωση: Σταθμός Πετραλώνων
19:30 Σάββατο 9/3

Συγκέντρωση Ευελεπίδων (Κτήριο 9)
10:30 Τρίτη 12 Μάρτη

Στεκί Αντίπνοϊ

Ημερησίως 5 Περάσματα 12 Περάσματα

steki@antipnoi.gr | http://steki.antipnoi.gr

ΤΟ ΠΑΣΑΡΤΙ

*Απόσπασμα από την ανακοίνωση του Αναρχικού - Αντιεξουσιαστικού στέκιού Αντίπνοϊ και της Κατάληψης Λέλας Καραγιάννη 37

Ενημέρωση για αντιφασιστικές κινητοποιήσεις στη Θεσσαλονίκη

Οι περασμένοι μήνες, βρήκαν το αντιφασιστικό κίνημα της Θεσσαλονίκης σε ετοιμότητα καθώς διάφορες φασίζουσες επιθέσεις έλαβαν χώρα στη πόλη, αποδεικνύοντας για άλλη μια φορά πως δεν έχουμε ξεμπερδέψει με το τέρας του φασισμού. Την Τετάρτη 28/2, ημέρα συμπλήρωσης ενός χρόνου από το κρατικο-καπιταλιστικό έγκλημα των Τεμπών, η Λαϊκή Βιβλιοθήκη στη Νεάπολη δέχεται θρασύδειλη επίθεση από ομάδα φασιστών οι οποίοι λέρωσαν το εξωτερικό του χώρου και άλλα μέρη της γειτονιάς με σβάστιγκες και φασιστικά σύμβολα. Τα αντανακλαστικά του κινήματος ήταν άμεσα, με αποτέλεσμα λίγες ημέρες αργότερα, στις 03/03 να καλεστεί δυναμική συγκέντρωση γειτονιάς που κατέστησε σαφές ότι τέτοιες πρακτικές δεν πρόκειται να μείνουν αναπάντητες. Η Λαϊκή Βιβλιοθήκη γίνεται ξανά στόχος παρόμοιας επίθεσης λίγες μέρες μετά και συγκεκριμένα τη Τετάρτη 20/03. Οι συγκεκριμένες επιθέσεις στη Νεάπολη, σε μία περιοχή των δυτικών συνοικιών της Θεσσαλονίκης, φανερώνουν τα δειλά αλλά ξεκάθαρα ίχνη ανάδυσης φασιστικών ομάδων σε μέρη όπου μέχρι πρότινος κυριαρχούσε η εργατική τάξη και οι ήδη καταπιεσμένοι από το κρατικο-καπιταλιστικό σύστημα. Γι' αυτό, καθίσταται σαφές η επιτακτικότητα της αναρχικής παρέμβασης στις εν λόγω γειτονιές καταδεικνύοντας τη συστημικότητα του φασισμού και προβάλλοντας την ανάγκη της αναρχικής οργάνωσης και του ταξικού αγώνα απέναντι σε κράτος κι αφεντικά για την κοινωνική χειραφέτηση.

Ακόμα μία φασίζουσα επίθεση έλαβε χώρα στη πόλη στη πλατεία Αριστοτέλους με θύματα δύο άτομα της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας το Σάββατο 09/03, η οποία απαντήθηκε με μαζική διαδήλωση χιλιάδων ατόμων την επόμενη μέρα. Εξίσου άμεση ήταν η απάντηση του αντιφασιστικού κινήματος και στα καλέσματα των φασιστών έξω από τον κινηματογράφο Ολύμπιον με στόχο τη ματαίωση προβολής ταινίας με περιεχόμενο αντίθετο στα ιδεώδη τους, με κάλεσμα αντισυγκέντρωσης παρά την επιβληθείσα από την αστυνομία απαγόρευση των συναθροίσεων.

Όλα τα παραπάνω περιστατικά, αποτελούν σημάδια ενός συντελούμενου κοινωνικού εκφασισμού στον ορίζοντα της ολοένα και εντεινόμενης εξαθλίωσης των ζώων μας από το κράτος και το κεφάλαιο. Τι στιγμή που η κοινωνική βάση έρχεται αντιμέτωπη με δεκάδες κρατικές δολοφονίες, λεηλασίες της φύσης, έξαρση των ιδιωτικοποιήσεων και υφραργηγή του εναπομείναντος δημόσιου χώρου προς όφελος τη εξουσίας, ως απόρροια ενός συστήματος που βάζει τα κέρδη πάνω από τις κοινωνικές ανάγκες, μισαλλόδοξα μορφώματα κάνουν ολοένα και πιο αισθητή την εμφάνισή τους και επιχειρούν να διεκδικήσουν σπιθαμές γης. Φυσικά, η εμφάνιση αυτή δεν θα μπορούσε να είναι τόσο άμεση χωρίς τη συνδρομή της κρατικής εξουσίας, η οποία προσπαθεί να καταστείλει και να απονομιμοποιήσει την αντιφασιστική δράση. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η κακουργηματικός βαθμού δίωξη των 51 αντιφασιστών/τριών για την παρέμβασή τους στις 16/09/2020, υπόθεση η οποία εκδικάζεται στις 09/04.

Παρά τις προσπάθειες κράτους, αφεντικών και φασιστών να απονευρώσουν και καταστείλουν τους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες, το αναρχικό και ευρύτερο αντιφασιστικό κίνημα απέδειξε για άλλη μια φορά πως δεν πρόκειται να παραδοθεί, αλλά αντίθετα θα συνεχίσει να μάχεται για την εξάλειψη όλων των ανισοτήτων, μέχρι τη δημιουργία ενός κόσμου ισότητας, ελευθερίας και αλληλεγγύης. Αυτό αποδεικνύουν οι αντιφασιστικές δράσεις του τελευταίου διαστήματος, αλλά και ο πολύμηνος αγώνας των φοιτητών ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια, που απέδειξε τα ριζοσπαστικά και μαχητικά χαρακτηριστικά του φοιτητικού κινήματος. Σε αυτή τη κατεύθυνση, ξεχωριστή αναφορά αξίζει να γίνει στη διοργάνωση μονοήμερου αντιφασιστικού φεστιβάλ στη Φιλοσοφική Σχολή ΑΠΘ από το Ελευθεριακό Σχίσμα Φιλοσοφικής με αντιφασιστικές εκδηλώσεις και diy rap live.

Ενημέρωση για τον ταξικό αγώνα στη Θεσσαλονίκη

Το τελευταίο διάστημα παρακολουθούμε και ερχόμαστε αντιμέτωποι σε μία συνολική επίθεση απέναντι στην εργατική τάξη και τις διεκδικήσεις της. Οι ελαστικές σχέσεις εργασίας, η εντατικοποίηση και η εκμετάλλευση, οι εργοδοτικές αυθαιρέσεις, οι εκδικητικές απολύσεις εργαζομένων με συνδικαλιστική δράση κ.α. δημιουργούν μια συνθήκη επισφάλειας στους εργασιακούς μας χώρους που μας δείχνουν ξεκάθαρα ότι η οργάνωση στη βάση με ελευθεριακά χαρακτηριστικά είναι ο μόνος δρόμος διεκδίκησης απέναντι στον κόσμο της εξουσίας, στο πολύ καλά συντονισμένο αλισβερίσι κράτους και κεφαλαίου.

Έτσι η Ελευθεριακή Συνέλευση για την Ταξική Οργάνωση στη Βάση με συνέπεια και μαχητικότητα ήταν μέρος των εργατικών διεκδικήσεων που εκτυλίχθηκαν μέσα σε αυτό το χρονικό διάστημα και ήταν κομμάτι του αγώνα των εργαζομένων ενάντια στις απολύσεις τόσο στο Εθνικό Κέντρο Έρευνας & Τεχνολογικής Ανάπτυξης (ΕΚΕΤΑ), όσο και στην εταιρεία κολοσό Task Us απέναντι στη βία της εργοδοσίας και ερχόμενη σε αντιπαράθεση με τον γραφειοκρατικό συνδικαλισμό που υποβαθμίζει και ευτελίζει του εργατικούς αγώνες. Στο πλαίσιο αυτό βρέθηκε πλάι στους αγωνιζόμενους και τις αγωνιζόμενες στις συγκεντρώσεις που πραγματοποιήθηκαν στους χώρους εργασίας και επιπλέον διοργάνωσε μαζί με κάποιους από αυτούς εκδήλωση με τίτλο "Ο αγώνας ενάντια στις απολύσεις στο ΕΚΕΤΑ και στην TaskUs - Η αναγκαιότητα της οργάνωσης στη βάση", που σκοπό είχε να αναδείξει και να συνδέσει τους δύο αυτούς αγώνες.

Στο ίδιο πλαίσιο βρέθηκε και έξω από τα γραφεία της Teleperformance στην τρίτη απεργιακή κινητοποίηση στα τηλεφωνικά κέντρα.

Επλέον διοργάνωσε άλλες δύο εκδηλώσεις μια με θέμα τις μαχητικές διεκδικήσεις στους εργασιακούς χώρους μαζί με τους συντρόφους από το ΣΒΕΔΙ και μία με θέμα με τίτλο "Τι αλλάζει με τον εργασιακό νόμο. Αντεργατικές αναδιαρθρώσεις και όξυνση της ταξικής εκμετάλλευσης.". Τέλος πραγματοποιήσε μικροφωνική συγκέντρωση ενάντια στις εργατικές δολοφονίες και συμμετείχε στην κινητοποίηση διαμαρτυρίας με αφορμή την απόλυση του εργαζομένου Δ.Α. στο ΕΚΠΑ λόγω της συμμετοχής του σε κινητοποίηση ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημίων

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Ο αγώνας ενάντια στις απολύσεις στο ΕΚΕΤΑ και την Task Us. Η αναγκαιότητα της οργάνωσης στην βάση απέναντι στα αφεντικά

Θα τοποθετηθούν: απολυμένη της Task Us, απολυμένος του ΕΚΕΤΑ, μέλος του ΣΕΡΕΤΕ, μέλος της ΕΣΤΟΒ

Σάββατο 9 Μάρτη, 19:00
Ελευθεριακό Κέντρο «No Pasaran»

Ελευθεριακή Συνέλευση για την Ταξική Οργάνωση στη Βάση

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ LIBERTATIA ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ & ΣΤΙΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΙΣΣΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Στις 29 Μαρτίου του 2024 ήταν προγραμματισμένο το δικαστήριο από την τελευταία εισβολή των μπάσων στις 23/8/20 με τις εξής πλημμεληματικού τύπου κατηγορίες για τους συντρόφους: παράνομη παρέμβαση - φθορά σε μνημείο και απείθεια για το γεγονός ότι αντανακλαστικά ανεβήκαμε στη σκεπή του κτηρίου.

χρόνια έχουν ολοκληρωθεί τα δύο από τα τρία δικαστήρια των επιθέσεων του κράτους απέναντι στην κατάληψη Libertatia, με τους κατηγορούμενους να κρίνονται αθώοι και πιο συγκεκριμένα, στο δεύτερο εξ αυτών που πραγματοποιήθηκε στις 8 Απρίλη του 2022, η κατηγορία περί "καταστροφής κτιρίου πολιτιστικής κληρονομιάς" έπεσε στο κενό.

Με το κεφάλι ψηλά και για άλλη μια φορά ως καταληψίες υπερασπιζόμαστε πολιτικά τον δίκαιο αγώνα της ανοικοδόμησης της κατάληψης Libertatia. ο οποίος έχει καταφέρει σημαντικά επιτεύγματα κι έχει αφήσει μια ισχυρή παρακαταθήκη υπεράσπισης (πολιτικής, ηθικής και υλικής) των δομών αγώνα απέναντι στις φασιστικές, κρατικές και παρακρατικές επιθέσεις.

Υπενθυμίζουμε πως για τον εμπρησμό της κατάληψης πραγματοποιήθηκε μόνο ένα δικαστήριο-φιάσκο, το οποίο το κράτος επιχειρήσε να αποσιωπήσει, με έναν κατηγορούμενο χωρίς στοιχεία εναντίον του, ενώ μέσα σ' όλο αυτό το διάστημα έχουν υπάρξει συνολικά 21 συλλήψεις σχετικές με την υπεράσπιση της κατάληψης. Το γεγονός ότι οι μόνες διώξεις για την υπόθεση της Libertatia είναι μόνο εναντίον όσων την έχουν υπερασπιστεί δείχνει και τις διαχρονικές επιλεκτικές συγγένειες μεταξύ κράτους και φασιστών.

Από την κατειλημμένη εδώ και 16 χρόνια Libertatia δηλώνουμε ότι καμία επίθεση δεν πρόκειται να μας τρομοκρατήσει. Είμαστε εδώ, συνεχίζοντας τον συνολικό μας αγώνα απέναντι στην μισαλλοδοξία και την βαρβαρότητα κράτους και κεφαλαίου. Προτάσσοντας τον κόσμο που θέλουμε να οικοδομήσουμε, έναν κόσμο αλληλεγγύης, ισότητας και ελευθερίας. Γιατί αυτό που ξέρουμε εμείς να κάνουμε, σε αντίθεση με κράτος, κεφάλαιο και φασισμό που σκορπιά καταστροφή και θάνατο, είναι να δημιουργούμε.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΕΣ ΣΥΝΤΡΟΦΙΣΣΕΣ

ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΟΥΜΕ ΤΙΣ ΔΟΜΕΣ ΜΑΣ, ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΔΙΚΑΙΟ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ LIBERTATIA

Κατάληψη Libertatia, Μάρτης 2024

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

Το πρωί της Δευτέρας 1/4, αστυνομικές δυνάμεις εισβάλουν στο κτίριο της κατάληψης Rosa Nera και Πρυτανείας στα Χανιά και πραγματοποιούν 9 συλλήψεις στο εσωτερικό του, ως συνέχεια της κατασταλτικής πολιτικής που στόχο έχει το κλείσιμο κάθε ελεύθερου κοινωνικού χώρου και την εμπορευματοποίηση, κάθε κτιρίου με σκοπό την κερδοφορία. Δεν είναι η πρώτη φορά που η κατάληψη Rosa Nera δέχεται κάποιο χτύπημα από τα τάγματα εφόδου της δημοκρατίας. Τον Σεπτέμβριο του 2020 και εν μέσω έξαρσης της πανδημίας -η οποία χρεώνεται αποκλειστικά στις εγκληματικές κρατικές πολιτικές- οι εξουσιαστές συγκέντρωσαν τις δυνάμεις τους στο χτύπημα των κέντρων της κοινωνικής αντίστασης, στις δομές και τους

Φοιτητικών Εστιών της Πανεπιστημιούπολης Αθηνών (ΦΕΠΑ), δίνοντας τους προθεσμία 7 ημερών για να «απελευθερώσουν» τους χώρους που καταλαμβάνουν και αυτό μόλις δύο εβδομάδες μετά την εισβολή δυνάμεων των ΕΚΑΜ, ΟΠΚΕ, ΜΑΤ, ΔΕΛΤΑ, στην κατειλημμένη ΣΘΕ και τη σύλληψη 49 συντρόφων/ισσών με αφορμή δήθεν φθορές, που προκλήθηκαν στην υπό κατασκευή βιβλιοθήκη του Τμήματος Βιολογικού.

Η επίθεση στους χώρους αγώνα-μέσα και έξω από το άσυλο, σε κεντρικές και μικρότερες πόλεις του ελλαδικού χώρου, έχοντας πάρει πλέον γενικευμένες διαστάσεις με σκοπό την πλήρη καταστολή και εξαφάνιση τους, δεν αποτελεί κάτι πρωτοφανές. Ο κρατικός μηχανισμός λειτουργώντας άλλοτε με το δημοκρατικό προσωπείο και αποστέλλοντας «τελεσίγραφα», προσπαθώντας να πείσει τους αγωνιστές να αποχωρήσουν εθελούσια και απειλώντας με διώξεις και άλλοτε με την χρήση βίας, τρομοκρατίας και συλλήψεων, επιδιώκει να τσακίσει κάθε κοινωνική αντίσταση και κάθε μορφή αυτοοργάνωσης.

ανθρώπους τους, εκκενώνοντας τη Rosa Nera με 16 άτομα να βρίσκονται εντός της κατάληψης. Ωστόσο, μερικούς μήνες αργότερα, ακολούθησε η ανακατάληψη της, έπειτα από μαζική κινητοποίηση και με την συμμετοχή εκατοντάδων ανθρώπων. Ταυτόχρονα η ΕΛ.ΑΣ έχει στείλει «τελεσίγραφο» προς όλους τους κατειλημμένους χώρους και στέκια που βρίσκονται εντός των

Είμαστε εδώ για να τους υπενθυμίσουμε ξανά πως οι αγώνες μας δεν έχουν τίποτα να φοβηθούν. Τα «τελεσίγραφα» καίγονται στους δρόμους και οι επιθέσεις των ένστολων καθαρμάτων που εισβάλλουν μέσα στο σκοτάδι της νύχτας στα Σπίτια του Αγώνα θα απαντώνται με ανακαταλήψεις, ανοικοδομήσεις και μαζικές συγκρούσεις, κάτω από το φως της μέρας. Το αναρχικό κίνημα γεννήθηκε μέσα από σχέσεις αμοιβαίας

κοινωνικής αλληλοβοήθειας, αναπτύχθηκε και ενέπνευσε με το όπλο της αλληλεγγύης και αυτό παραμένει το ιδανικό και ο προσανατολισμός του για την κοινωνία που οραματίζεται.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΚΑΤΕΙΛΗΜΜΕΝΟ ΛΟΦΟ ΚΑΣΤΕΛΙ

ΚΑΜΙΑ ΣΚΕΨΗ ΓΙΑ ΕΚΚΕΝΩΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΕΙΛΗΜΜΕΝΩΝ ΧΩΡΩΝ ΤΗΣ ΦΕΠΑ

10, 100, 1000ΔΕΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ Κάτω τα χέρια από τις καταλήψεις και τις δομές αγώνα

Τοπικός συντονισμός Θεσσαλονίκης - Αναρχική Πολιτική Οργάνωση

Απρίλιος 1988 — Απρίλιος 2024

36 χρόνια ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΛΕΛΑΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ 37

στον δρόμο της μαχητικής αντίστασης, της εβίτης αλληλεγγύης και της κοινωνικής αυτοοργάνωσης!

ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Από τις πολιτικές και στεγαστικές καταλήψεις - εστίες αυτοοργανωμένης ζωής και αγώνα, έως τα πανεπιστήμια, τις σχολές και τα θέατρα.

Να καταλάβουμε όλη την πόλη!

Με τη συμμετοχή της Πρωτοβουλίας Αναρχικών Φοιτητών/-τριών Αθήνας, της Αναρχικής Συνέλευσης Φοιτητών/-τριών Quieta Movere (Θεσσαλονίκη), της Ελευθεριακής Πρωτοβουλίας Καλλιτεχνών (Αθήνα) & της Κατάληψης Libertatia (Θεσσαλονίκη)

Παρασκευή 12 Απρίλη 19.00
στην Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37

Ανοχή Συνέλευση της Κατάληψης Λέλας Καραγιάννη 37

Την Παρασκευή 12 Απρίλη πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο των εκδηλώσεων για τα 36 χρόνια της κατάληψης Λέλας Καραγιάννη 37, Εκδήλωση - Συζήτηση με θέμα: "Από τις πολιτικές και στεγαστικές καταλήψεις - εστίες αυτοοργανωμένης ζωής και αγώνα, έως τα πανεπιστήμια, τις σχολές και τα θέατρα. Να καταλάβουμε όλη την πόλη!", με τη συμμετοχή της Πρωτοβουλίας Αναρχικών Φοιτητών/-τριών Αθήνας, της Αναρχικής Συνέλευσης Φοιτητών/-τριών Quieta Movere (Θεσσαλονίκη), της Ελευθεριακής Πρωτοβουλίας Καλλιτεχνών (Αθήνα) & της Κατάληψης Libertatia (Θεσσαλονίκη)

Απρίλιος 1988 — Απρίλιος 2024

36 χρόνια ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΛΕΛΑΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ 37

στον δρόμο της μαχητικής αντίστασης, της εβίτης αλληλεγγύης και της κοινωνικής αυτοοργάνωσης!

Κι ως την εβίτη ανοιχτή... καμιά νοσταλγία για αυτό το γερασμένο κόσμο που από καιρό για, ανήκει στο παρελθόν.

Κανένα συμβιβασμό με το αβήτο παρόν που υφίσταται μόνο το χειρότερο.

Κανένα διαπραγματικό και φάβο για το μέλλον που θέλουμε: την κοινωνική επανάσταση, την αναρχία και τον ελεύθερο κομμουνισμό.

Ανοχή Συνέλευση της Κατάληψης Λέλας Καραγιάννη 37

συνέχεια από τη σελίδα 1

στοιχεία συνενωμένα μόνο από την αντίθεσή τους ως προς την πολιτική δράση. Οι αντιπρόσωποι από τη Νέα Υόρκη και τις ανατολικές Πολιτείες με πρώτο και καλύτερο το Γόχαν Μοστ, υποστήριξαν την ατομικιστική αναρχική τακτική, ενώ οι αντιπρόσωποι από το Σικάγο και απ' τις δυτικές Πολιτείες, καθοδηγούμενοι από τους Άλμπερτ Πάρσονς και Ώγκαστ Σπάιζ, υποστήριξαν κάποιο μείγμα αναρχισμού και συνδικαλισμού που τελικά έμεινε γνωστό σαν "Ιδέα του Σικάγου". Η παραλλαγή αυτή πλησίαζε περισσότερο τον συνδικαλισμό παρά τον αναρχισμό, στο βαθμό που αναγνώριζε το συνδικάτο σαν "εμβρυακή ομάδα" της μελλοντικής κοινωνίας και σαν μονάδα μάχης ενάντια στον καπιταλισμό. Παρόλα αυτά, τα συνδικάτα δεν επρόκειτο να αγωνιστούν για τα επιφανειακά και ομορτυνιστικά προνόμια των μεγάλων μισθών και του μικρού ωραρίου, δεν θα έμεναν ικανοποιημένα παρά μόνο με τον πλήρη αφανισμό του καπιταλισμού και τη δημιουργία της ελεύθερης κοινωνίας. Ο συνδικαλισμός, στον αγώνα του ενάντια στον καπιταλισμό, δεν θα κατέφευγε στην πολιτική δράση αλλά αντίθετα θα δυσπιστούσε απέναντι σε κάθε κεντρική εξουσία και θα διαφύλαττε κάθε προσπάθεια ενάντια στην προδοτική ηγεσία. Θα συγκέντρωνε την προσοχή του στην απευθείας δράση των μελών της βάσης. Δύο μονάχα βασικές αρχές απόμεναν για να εναρμονιστεί απόλυτα η "Ιδέα του Σικάγου" με το σύγχρονο συνδικαλισμό: η Γενική Απεργία και το Σαμποτάζ, απόψεις που εκείνη την εποχή δεν αναπτύχθηκαν θεωρητικά.

Μια και η φράση των δυτικών Πολιτειών ήταν μεγαλύτερη απ' όλες τις άλλες, το συνέδριο επικύρωσε τη σπουδαιότητα του συνδικαλισμού. Και η απευθείας δράση -η βία- ήταν η τακτική που θα εφαρμοζόταν. Η πλατφόρμα της Διεθνούς που δημοσιεύτηκε στο "Συναγερμό" -εφημερίδα του Σικάγου με εκδότη τον Πάρσονς- έλεγε, ανάμεσα σ' άλλα τα εξής:

"Η σημερινή κοινωνική τάξη πραγμάτων βασίζεται στη ληστεία των μη-ιδιοκτητών από μέρους των ιδιοκτητών, οι καπιταλιστές εξαγοράζουν το μόχθο των φτωχών προσφέροντας μισθούς που αρκούν μονάχα για την επιβίωση, απορροφώντας ολόκληρη την υπεραξία... Μ' αυτό τον τρόπο, ενώ οι φτωχοί στερούνται ολοένα και περισσότερο τις δυνατότητες εξέλιξης, οι πλούσιοι θησαυρίζουν ληστεύοντας ολοένα και περισσότερο... Το σύστημα αυτό είναι άδικο, παράλογο και καταστροφικό. Άρα εκείνοι που υποφέρουν κάτω απ' αυτό το σύστημα και δεν θέλουν να είναι υπεύθυνοι για τη συνέχισή του πρέπει να πολεμήσουν για την καταστροφή του με όλα τα μέσα και με όλες τους τις δυνάμεις. Οι εργάτες δεν μπορούν να ζητήσουν βοήθεια από καμιά εξωτερική πηγή στον αγώνα τους ενάντια στο τωρινό σύστημα· πρέπει να πετύχουν την απελευθέρωσή τους με τις δικές τους μόνο προσπάθειες. Μέχρι τώρα, καμιά προνομιά τάξη δεν παρατηρήθηκε από την τυραννία, και οι σημερινοί καπιταλιστές δεν παραπήθησαν

ποτέ από τα προνόμια τους κι από την εξουσία τους χωρίς να εφαρμόσουν κατασταλτικά μέτρα... Είναι λοιπόν αυτονόητο ότι ο αγώνας του προλεταριάτου ενάντια στη μπουρζουαζία πρέπει να έχει βίαιο χαρακτήρα, ότι οι διαμάχες που αφορούν τις διάφορες μισθολογικές αυξήσεις δεν μπορούν να οδηγήσουν στον τελικό στόχο... Σ' αυτές τις συνθήκες, υπάρχει μονάχα μια λύση -η βία... Η αγκιπτάσια για οργάνωση, για οργανώσεις με σκοπό την εξέγερση, στην περίπτωση βέβαια που οι εργάτες θα πετάξουν τις αλυσίδες τους".

Πρόκειται για πρόγραμμα που διακήρυττε χωρίς προσχήματα την καταστροφή της υπάρχουσας οικονομικής και πολιτικής τάξης πραγμάτων, ένα πρόγραμμα που δεν θα μπορούσε να περάσει απαρατήρητο.

Στο Σικάγο, χάρη στη μεγάλη ιστορία των βιοπραγίων της αστυνομίας, πάρα πολλοί εργάτες προσχώρησαν στη Διεθνή - τελικά η συμμετοχή της πόλης αυτής ξεπερνούσε το 1/3 των 5.000-6.000 μελών της. Οι πιο ικανοί και εύστοφοι ηγέτες της Διεθνούς στο Σικάγο ήταν ο Πάρσονς, ο Σπάιζ, ο Σάμουελ Φήλντεν και ο Μάικελ Στσουώμπ. Οι Διεθνιστές του Σικάγου έβγαζαν πέντε εφημερίδες: το "Συναγερμό", δεκαπενθήμερη εφημερίδα στα αγγλικά με κυκλοφορία 2.000 φύλλων, την "Εργατική Εφημερίδα του Σικάγου", ημερήσια στα γερμανικά, με εκδότη τον Σπάιζ και με κυκλοφορία 3.600 φύλλων, την "Fackel", την "Vorbote" και την "Budoucnost" που γράφονταν στη βοημική διάλεκτο. Αυτός ο επαναστατικός πυρήνας διείσδυσε γρήγορα στο συνδικαλιστικό κίνημα. Επηρεασμένο απ' αυτόν τον πυρήνα το τοπικό Συνδικάτο Καπνεργατών, τον Ιούνιο του 1884, κάλεσε όλα τα συνδικάτα της πόλης να αποχωρήσουν από τη συντηρητική Συνασπισμένη Επαγγελματική και Εργατική Συνέλευση και να οργανώσουν ένα Κεντρικό Εργατικό Συνδικάτο με καθαρά αγωνιστική πολιτική. Τέσσερα συνδικάτα γερμανών εργατών απάντησαν στο κάλεσμα -οι μεταλλουργοί, οι εργάτες των σφαγείων, οι ξυλεργάτες και οι επιπλοιοιοί- και αποδέχτηκαν μια κοινή διακήρυξη αρχών: "όλη η γη αποτελεί κοινωνική κληρονομιά, ο πλούτος είναι δημιούργημα της εργασίας, δεν μπορεί να υπάρχει καμιά αρμονία ανάμεσα στους εργάτες και το κεφάλαιο, κάθε εργάτης οφείλει να αποσπαστεί από τα καπιταλιστικά πολιτικά κόμματα και ν' αφοσιωθεί στο συνδικάτο". Από την αρχή το Κεντρικό Εργατικό Συνδικάτο βρισκόταν σε συνεννόηση με την ομάδα των Διεθνιστών. Άλλωστε το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα εξακολουθούσε να υποστηρίζει τη Συνασπισμένη Επαγγελματική και Εργατική Συνέλευση.

Για ένα χρόνο η ανάπτυξη του νέου Κεντρικού Εργατικού Συνδικάτου ήταν μικρή, παρόλα αυτά, στο τέλος του 1885 είχαν προσχωρήσει σε αυτό 13 συνδικάτα, ενώ η Συνασπισμένη Συνέλευση διατηρούσε 19. Ύστερα από λίγους μήνες όμως, τον Απρίλιο του 1885, συμμετείχαν στο Κεντρικό Εργατικό Συνδικάτο 22 συνδικάτα από τα οποία τα 11 ήταν τα μεγαλύτερα στην πόλη. Διατήρησε την επαφή του με τη Διεθνή και προσχώρησε στις διαδικασίες της, συμμετέ-

χοντας στις μαζικές συγκεντρώσεις της. Άρχισε μια έντονη αγκιπτάσια για την καθιέρωση του οκτάωρου, παρόλο που όσον αφορά τα κίνητρα διέφερε από τη συντηρητική Συνασπισμένη Συνέλευση και τους Ιππότες της Εργασίας - δεν θεωρούσε σημαντική τη μείωση της εργάσιμης ημέρας αλλά τη δημιουργία κοινού εργατικού μετώπου και την πάλη των τάξεων. Ύστερα από εισήγηση του Σπάιζ, τον Οκτώβριο του 1885, υιοθέτησε την ακόλουθη απόφαση:

"Απόφασή μας είναι να κάνουμε έκκληση στην τάξη των μισθωτών να πάρει τα όπλα για να προβάλλει στους εκμεταλλευτές της το μοναδικό επιχείρημα που μπορεί να θεωρηθεί αποτελεσματικό: ΒΙΑ. Μολονότι περιμένουμε ελάχιστα από την καθιέρωση του οκτάωρου, υποσχόμαστε με πίστη να βοηθήσουμε τα αδέρφια μας που βρίσκονται σε μειονεκτικότερη θέση σ' αυτή την ταξική πάλη με όλα τα μέσα και τη δύναμη που διαθέτουμε, εφόσον κι αυτοί θα συνεχίσουν να διατηρούν ένα ανοικτό και αποφασισμένο μέτωπο ενάντια στους κοινούς μας καταπιεστές, τους αριστοκράτες αλήτες και τους εκμεταλλευτές. Η πολεμική μας κραυγή είναι: "θάνατος στους εχθρούς του ανθρώπινου γένους!"

Στο Σικάγο, την πρωτοβουλία για την καθιέρωση του οκτάωρου την ανέλαβε ο Σύνδεσμος για την Καθιέρωση του Οκτάωρου, στον οποίο συμμετείχαν η Συνασπισμένη Συνέλευση, το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα και οι Ιππότες της Εργασίας - παρόλο που το Κεντρικό Εργατικό Συνδικάτο συνεργάστηκε ενεργητικά. Την τελευταία Κυριακή πριν από την Πρωτομαγιά οργανώθηκε μια τεράστια διαδήλωση για το οκτάωρο στην οποία πήραν μέρος 25.000 άτομα και μίλησαν οι Πάρσονς, Σπάιζ, Φήλντεν και Στσουώμπ. Όταν έφτασε η μέρα του αγώνα, τα περισσότερα μέλη της κίνησης για την καθιέρωση του οκτάωρου υποστήριξαν τα συνθήματα του Κεντρικού Εργατικού Συνδικάτου και της Διεθνούς.

Η ΜΠΟΜΠΑ ΠΕΦΤΕΙ

Η απεργία ξεκίνησε στο Σικάγο με φοβερή ορμητικότητα και με τεράστιες ελπίδες επιτυχίας. Ψύρω στους 40.000 εργάτες κατέβηκαν σε απεργία την 1η Μαΐου όπως είχε κανονιστεί, και τελικά έφτασαν να απεργούν 65.000 εργάτες μέσα σε τρεις ή τέσσερις μέρες. Αλλά κι αυτός ο αριθμός δεν αντιπροσώπευε ολόκληρο το δυναμικό της πόλης: χωρίς να γίνει απεργία ικανοποιήθηκε το αίτημα για μείωση της εργάσιμης ημέρας περισσότερων από 45.000 εργατών. Επιπλέον, απεργούσαν ήδη χιλιάδες εργάτες στο Λέικ Σωρ, στο Γουόμπας, στο Σικάγο, στο Μιλγουόκ, στο Σαιν Πωλ και σε διάφορους σταθμούς μεταφορών οι απεργοί διαμαρτύρονταν για την πρόσληψη εργατών που δεν ανήκαν στο συνδικάτο. Αντιμετωπίζοντας ένα τέτοιο μαζικό κίνημα ο αρχηγός της αστυνομίας Έμπερσονλντ κατάλαβε ότι η κατάσταση είναι δύσκολη και ζήτησε να βρίσκονται σ' επιφυλακή, το Σάββατο, 1η Μαΐου, ολόκληρη η δύναμη της αστυνομίας και των χαφιέδων του Πίνκερτον -

δύναμη που ενισχύθηκε από ιδιωτικούς μπασκίνες, μισθωμένους πρώτα από την Εταιρεία Σιδηροδρόμων, καθώς και με ειδικούς χαφιέδες, πολλοί από τους οποίους προέρχονταν από τη Μεγάλη Στρατιά του Πότομακ. Παρόλες όμως τις πολεμικές προετοιμασίες, το Σάββατο κύλησε ειρηνικά. Η πόλη είχε γιορτινή εμφάνιση με τα εκατοντάδες κλειστά εργοστάσια και τους χιλιάδες απεργούς που περιδιάβαιναν τους δρόμους οικογενειακά. Έγιναν πορείες και μαζικές συγκεντρώσεις κι ακούστηκαν λόγοι στα πολωνικά, τα γερμανικά, τα αγγλικά και τη βοημική διάλεκτο.

Αντιμέτωποι με μίαν απεργία που παρουσίαζε απρόβλεπτη δύναμη και διάθεση αλληλεγγύης, οι μεγάλοι επιχειρηματίες και βιομήχανοι συνασπίστηκαν για να τη συντρίψουν. Στις 27 Απριλίου ιδρύθηκε ο Σύνδεσμος Βιομηχάνων Υποδηματοποιίας στον οποίο συμμετείχαν 60 βιομήχανοι αυτοπροσώπως και 160 με γραπτή δήλωσή τους. Ο Σύνδεσμος αποσκοπούσε στο συντονισμό της δράσης των εκμεταλλευτών. Τα μεγαλύτερα κυτήρια σιδήρου, χάλυβος, χαλκού και μπρούτζου διακήρυξαν ότι θ' αντιτάσσονταν στο αίτημα για την καθιέρωση του οκτώωρου. Το πρωί της πρωτομαγιάς συνεδρίασαν οι εκπρόσωποι των μεγάλων πλανιστηρίων για να αποφασίσουν με ποιο τρόπο θα αντιδράσουν ενάντια στους απεργούς. Το ίδιο βράδυ πήραν μέρος σ' αυτή τη συγκέντρωση οι ξυλόμεποροι και οι εταιρείες συσκευασιών -έτσι, σύσσωμη η ξυλοβιομηχανία αποφάσισε να μην κάνει καμιά παραχώρηση στους εργάτες. Παρόλα αυτά, τη Δευτέρα 3 Μαΐου η εξάπλωση της απεργίας ήταν τρομακτική. Το ποτάμι κοντά στην ξυλεμπορική Αγορά είχε πλημμυρίσει από παρατημένη ξυλεία, ενώ έρχονταν 300 μασούνες γεμάτες φορτίο σε εκδήλωση συμπαραστάσης. Οι οικονομικές εργασίες που εκείνη την εποχή βρισκότουσαν σε άνησι, παρέλυσαν ξαφνικά. Τα μεγάλα κυτήρια μετάλλων και οι μεταφορικοί σταθμοί μπλοκαρίστηκαν. Πια να σπάσει η απεργία ήταν πια αναγκαία μια καθαρά επιθετική ενέργεια. Τη Δευτέρα τα γκλομπ της αστυνομίας άρχισαν να διαλύουν τις πορείες και τις συγκεντρώσεις.

Το απόγευμα της ίδιας μέρας έγιναν σοβαρές φασαρίες στο εργοστάσιο Μακ Γκόρμικ Χάρβεστερ. Η αντιδικία ανάμεσα στον εργοστασιάρχη Μακ Γκόρμικ και τους εργάτες χρονολογείται από τα μέσα Φεβρουαρίου όταν η επιχείρηση κήρυξε λοκ-άουτ ενάντια στους 1.400 υπαλλήλους, αντιμετωπίζοντας έτσι το αίτημά τους να σταματήσει η δίωξη ορισμένων συναδέλφων τους που είχαν απεργήσει παλιότερα. Τους επόμενους δυο μήνες οι απεργοσπάστες, οι χαφιέδες του Πίνκερτον και οι μπασκίνες έκαναν λυσσαλέες επιθέσεις εναντίον των απεργών.

Η αστυνομία εξαπέλυσε την επίθεσή της το απόγευμα της Δευτέρας, 3 Μαΐου. 6.000 απεργοί ξυλεργάτες συγκεντρώθηκαν κοντά στο Μαύρο Μονοπάτι, ένα μίλι βόρεια απ' το εργοστάσιο Μακ Γκόρμικ, με σκοπό τη δημιουργία μιας επιτροπής που θα στελλόταν στους ξυλεμπόρους. Ενώ ο Σπάζιζ μιλούσε στη συγκέντρωση, μια ομάδα 200 περίπου ατόμων αποσιπά-

στικε αυθόρμητα από το πλήθος των απεργών, έκανε πορεία προς το εργοστάσιο και επιτέθηκε στους απεργοσπάστες που εκείνη τη στιγμή έφρευαν για το σπίτι τους.

Μέσα σε 10-15 λεπτά πλάκωσαν οι μπάτσοι - πάνω από 200. Στο μεταξύ ο Σπάζιζ και οι συγκεντρωμένοι απεργοί βλέποντας τα περιπολικά κι ακούγοντας πυροβολισμούς ξεκίνησαν για το εργοστάσιο -στο δρόμο συναντήθηκαν με τη δύναμη των γκλομπ και των όπλων- οι αστυνομικοί πυροβόλυσαν ανεξέλεγκτα τους απεργούς που έτρεχαν για να ξεφύγουν. Αποτέλεσμα: τέσσερις νεκροί και πάρα πολλοί τραυματίες.

Ο Σπάζιζ αγανακτισμένος από τις νέες αγριότητες της αστυνομίας πήγε βιαστικά στο τυπογραφείο της "Εργατικής Εφημερίδας του Σικάγου" και κυκλοφόρησε την ακόλουθη προκήρυξη στα αγγλικά και τα γερμανικά:

ΕΚΔΙΚΗΘΕΙΤΕ! ΕΡΓΑΤΕΣ ΣΤΑ ΟΠΛΑ!!!

Τ' αφεντικά εξαπέλυσαν τα λαγωνικά τους -την αστυνομία- και δολοφόνησαν έξι από τα αδέρφια μας σήμερα το απόγευμα στη φάμπρικα του Μακ Γκόρμικ. Σκότωσαν τ' άμοιρα αδέρφια μας γιατί όπως και σεις είχαν το κουράγιο να μην υπακούσουν στην ανώτατη θέληση των αφεντικών σας. Τους σκότωσαν γιατί τόλμησαν ν' απαιτήσουν τη μείωση των ωρών σκλαβιάς. Τους σκότωσαν για να αποδείξουν σε σας τους "Ελεύθερους Αμερικανούς Πολίτες" ότι πρέπει να είσαστε ικανοποιημένοι με στιδήποτε αποφασίσουν να σας επιπρέψουν αλλιώς θα πεθάνετε!

Εδώ και χρόνια υφίστασθε τις πιο χυδαίες ταπεινώσεις, εδώ και χρόνια υποφέρετε αμέτρητα πλήγηματα, αμέτρητες αδικίες, εργαζόσαστε μέχρι αναισθησίας, υποφέρετε από τους πόνους της ένδειας και της πείνας- τα παιδιά σας τα θυσίασατε στον αφέντη της φάμπρικας - με λίγα λόγια όλα αυτά τα χρόνια ήσασταν δυστυχισμένοι και υπάκουοι σκλάβοι. Πατί; Για να ικανοποιήσετε την αδηφάγα φάρα, για να γεμίσετε τα χρηματοκιβώτια του κοπρίτη, κλέφτη αφέντη σας; Όταν τώρα του ζητάτε να σας ελαφρώσει το φορτίο σας, στέλνει τα λαγωνικά του για να σας πυροβολήσουν, να σας σκοτώσουν!

Αν είσαστε άντρες, αν είσαστε τέκνα των πατεράδων σας που έχυσαν το αίμα τους για να σας ελευθερώσουν, τότε θα σηκώσετε τ' ανάστημά σας, θα δείξετε τη δύναμή σας και θα καταστρέψετε εσείς το απαίσιο τέρας που θέλει να σας καταστρέψει. Στα όπλα, σας καλούμε στα όπλα!

Τ' ΑΔΕΡΦΙΑ ΣΑΣ

Το επόμενο βράδυ μια δεύτερη προκήρυξη καλούσε σε μαζική συγκέντρωση διαμαρτυρίας στην Παλιά Αγορά της οδού Ράντολφ.

Το πρωί της Τρίτης, 4 Μαΐου, ξημέρωσε με την αστυνομία να επιτίθεται ενάντια σε 3.000 απεργούς κοντά στην 35η οδό. Οι επιθέσεις κατά των συγκεντρωμένων απεργών συνεχίστηκαν και το απόγευμα, ειδικά στη νοτιοδυτική πλευρά της πόλης. Ο δήμαρχος Χάρρισον έδωσε άδεια

για μαζική συγκέντρωση εκείνη τη βραδιά και στις 7 η ώρα ο κόσμος άρχισε να συγκεντρώνεται στην Πλατεία Αγοράς, το κέντρο των ξυλεμπορικών. Μεταξύ 8 και 9 η ώρα είχαν εμφανιστεί περίπου 3.000 άτομα, ανάμεσά τους και ο δήμαρχος Χάρρισον που παρακολουθούσε σαν θεατής για να μην διασαλευτεί η τάξη. Στο αστυνομικό τμήμα της οδού Ντεμπλαίν, μισό τετράγωνο απόσταση από τη συγκέντρωση, ένα αρκετά μεγάλο σώμα αστυνομικών βρισκόταν σ' ετοιμότητα. Η συγκέντρωση ήταν πολύ ήσυχη. Ο Σπάζιζ μίλησε στους απεργούς από ένα αμάξι μπροστά στο εργοστάσιο των αδερφών Κραϊνίν. Ύστερα μίλησε ο Πάρσονς που περιορίστηκε στο θέμα του οκτώωρου. Ύστερα μίλησε ο Φήλντεν. Γύρω στις 10 μια δυνατή καταιγίδα άρχισε να διαλύει τη συγκέντρωση, ενώ εκείνη την ώρα ο Σπάζιζ και ο Πάρσονς είχαν φύγει. Ο μόνος που είχε μείνει ήταν ο Φήλντεν που μιλούσε στον κόσμο που ήταν ακόμα εκεί. Ο δήμαρχος Χάρρισον που είχε κρίνει ότι η συγκέντρωση ήταν ειρηνική και ότι όλα είχαν τελειώσει, έφυγε λίγο μετά τις 10, κάλεσε το αστυνομικό τμήμα για να δώσει αναφορά και μετά πήγε να κοιμηθεί στο σπιτάκι του.

Ύστερα από λίγα λεπτά, ο διευθυντής της αστυνομίας, Τζων Μπόνφνλντ, μισπτός σ' όλη την πόλη για την κτηνωδία του, μήπκε επικεφαλής ενός αποσπάσματος 180 μπάτσων για να διαλύσει όσους είχαν απομείνει από τη συγκέντρωση. Η ενέργεια αυτή δεν είχε κανένα νόημα πέρα από το ότι ο Μπόνφνλντ ήθελε να προκαλέσει άλλο ένα μακελειό. Σύμφωνα με τον κυβερνήτη της Πολιτείας, Ωλνγκενλντ, "ο επιθεωρητής Μπόνφνλντ είναι ο πραγματικός υπεύθυνος για το θάνατο των αστυνομικών". Οι μπάτσοι κρατήθηκαν σε κάποια απόσταση από το αμάξι των ομιλητών και ένας λοχαγός Γουώρντ διέταξε τους συγκεντρωμένους να διαλυθούν. Ο Φήλντεν απάντησε ότι η συγκέντρωση ήταν ειρηνική. Καθώς ο Γουώρντ στράφηκε για να δώσει διαταγή στους άντρες του μια βόμβα έπεσε από ένα σημείο στο πεζοδρόμιο λίγο πιο αριστερά από το αμάξι. Η έκρηξη έγινε εκεί που στέκονταν οι μπάτσοι και τραυματίσε 66. Απ' αυτούς οι επτά πέθαναν αργότερα. Η αστυνομία άρχισε αμέσως να πυροβολεί υστερικά το πλήθος, σκοτώνοντας αρκετούς και τραυματίζοντας 200. Πανικός ξέσπασε στη γειτονιά. Έγιναν τηλεφωνήματα σε γιατρούς. Τα φαρμακεία γέμισαν τραυματίες.

Μέχρι και σήμερα ακόμα δεν έχει εξακριβωθεί ποιος έριξε τη βόμβα. Υπάρχουν τρεις πιθανότητες:

1) Ο κυβερνήτης Ωλνγκενλντ υποστήριζε στο απαλλακτικό διάγγελμά του το 1893 ότι ρίχτηκε από κάποιον σαν αντίποινα για όλες τις βιαιότητες του Μπόνφνλντ και της αστυνομίας. "... Αποδεικνύεται ότι κατά πάσα πιθανότητα η βόμβα ρίχτηκε από κάποιον που ζητούσε προσωπική εκδίκηση, ότι οι αρχές ακολούθησαν μια τακτική που ήταν φυσικό να προκαλέσει όλα όσα προκάλεσε, ότι αρκετά χρόνια πριν από το έσοισόδιο της Παλιάς Αγοράς δεν είχαν σημειωθεί εργατικές ταρα-

χές και ότι σε αρκετές περιπτώσεις πολλοί εργάτες που δεν ήταν ένοχοι καμιάς κατηγορίας είχαν δολοφονηθεί, και κανένας από τους δολοφόνους δεν πέρασε από δικαστήριο. Οι μαρτυρίες που δόθηκαν στους ανακριτές και εκτέθηκαν εδώ αποδεικνύουν ότι σε δύο τουλάχιστον περιπτώσεις πυροβολήθηκαν άτομα και σκοτώθηκαν καθώς έτρεχαν, πράγμα που αποδεικνύει ότι δεν υπήρχε κανένας λόγος να πυροβοληθούν· παρόλα αυτά δεν κατηγορήθηκε κανείς. Στο Σικάγο έγιναν πολλές απεργίες κατά τις οποίες η αστυνομία όχι μόνο επιτέθηκε ενάντια στους ανθρώπους, αλλά και χωρίς καμιά νομική δικαιοδοσία εισέβαλε και διέσπασε ειρηνικές συγκεντρώσεις· σε πολλές περιπτώσεις που δεν ήταν ένοχοι στο παραμικρό”.

2) Η πιθανότητα ενός προβοκάτορα δεν πρέπει να απορριφθεί εντελώς. Η αστυνομία του Σικάγο εκείνη την εποχή ήταν ικανή για κάτι τέτοιο. Το πρωί μετά την έκρηξη της βόμβας ο επιθεωρητής Μπόνφλντ έκανε την εξής ανακοίνωση:

“Θα λάβωμεν δραστηκά μέτρα διά την σύλληψιν των ηγετών της υποθέσεως αυτής. Η ενέργεια της χθεσινής νυκτός θα αποδείξει ότι η βομβιστική και δυναμιτιστική φρασεολογία δεν ήτο απλή πομφόλυξ... Η επιθεσις εναντίον ημών ήτο κτηνώδης και θρασύδειλος”. (Η υπογράμμιση έγινε από τον ίδιο τον Μπόνφλντ).

Η υπογραμμισμένη πρόταση ίσως υποδηλώνει μια παλιά πρόθεσή του να αποδείξει ότι η “δυναμιτιστική φρασεολογία” δεν ήταν “απλή πομφόλυξ”.

3) Υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να ήταν ένοχος ο αναρχικός Ρ. Στονάουμπελτ, γαμπρός του Μ. Στσουώμπ. Το γεγονός ότι συνελήφθηκε δύο φορές και αφέθηκε ελεύθερος σε περίοδο που η αστυνομία συνελάμβανε και φυλάκιζε όλους τους αναρχικούς και συμπαθούντες που μπορούσε να αρπάξει, δημιουργεί την υποψία ή μάλλον τη βεβαιότητα ότι η αστυνομία ήθελε να τον ξεμπερδέψει για να μπορέσει να καταδικάσει τους οκτώ σημαντικότερους επαναστάτες ηγέτες.

Ο δικαστής Γκάρου που αναθεώρησε την υπόθεση επτά χρόνια μετά την πρώτη δίκη παραδέχτηκε πως ήταν πολύ πιθανή η ενοχή του Στονάουμπελτ και πως η απαλλαγή του μπορεί να έγινε όταν ακριβώς ήταν ο σημαντικότερος ύποπτος. Ο Γκάρου συμπέρανε, παρόλα αυτά, ότι “ή ο Στονάουμπελτ ή κάποιος άλλος πέταξε τη βόμβα, πράγμα που δεν έχει και τόσο μεγάλη σημασία”.

Οι εφημερίδες, όχι μόνο στο Σικάγο, αλλά και παντού, άρχισαν να σπέρνουν τον πανικό. Απαίτησαν την εκτέλεση όλων των ανατρεπτικών στοιχείων. Μέσα σε λίγες μέρες η αστυνομία συνέλαβε τους κυριότερους αναρχικούς επαναστάτες της πόλης – τους Σπάζι, Φήλντεν, Στσουώμπ, Άντολφ Φίσερ, Τζωρτζ Ένγκελ, Λούις Λινγκ, Όσκαρ Νημπ και άλλους, ακόμα και τους 25 τυπογράφους της “Εργατικής Εφημερίδας”. Ο μόνος που διέφυγε ήταν ο Πάρσονς που η αστυνομία δεν μπορούσε να τον συλλάβει παρά το φοβερό κυνηγητό. Όταν ανακοινώθηκε ο θάνατος του μπάτσου Μ. Τζ. Ντήγκαν οι εφη-

μερίδες απαίτησαν κραυγαλέα βιαστικές δίκες στο κακουργιοδικείο. Για αρκετές βδομάδες αναζωπύρνωσαν το αίσθημα τρομοκρατίας που επικρατούσε στο κοινό. Οι τίτλοι τους ήταν χαρακτηριστικοί: *Αιμοδιψή κτήνη, Ερυθροί ρουφιάνοι, Ερυθροί ταραξίες, Κατασκευαστές βομβών, Ερυθροί αγκιπότερες, Αναρχικοί δυναμιτιστές, Αιμοδιψή τέρατα, Εκσφενδονιστές βομβών, Βομβολάτρες*. Η εφημερίδα Chicago Tribune έγραφε στις 6 Μαΐου: “Τα φίδια αυτά θράφηκαν και αναζωογονήθηκαν με τη λακίδα της ανοχής και πήραν θάρρος να επιτεθούν ενάντια στην κοινωνία, το νόμο, την τάξη και την κυβέρνηση”. Και η Chicago Herald της ίδιας ημέρας: “Ο όχλος που παρακινήθηκε από τον Σπάζι και τον Φήλντεν σε δολοφονίες δεν αποτελείται από αμερικανούς. Είναι καθάρματα από την Ευρώπη που ζήτησαν καταφύγιο σ’ αυτές τις ακτές για να καταχραστούν τη φιλοξενία μας και να περιφρονήσουν τις αρχές της χώρας”. Η Chicago Interoccean: “Τία μήνες, για χρόνια, αυτά τα μικροπρεπή υποκείμενα διαλαλούσαν τα στασιαστικά κι επικίνδυνα δόγματά τους”. Η Chicago Journal της 7ης Μαΐου: “Η Δικαιοσύνη θα πρέπει να είναι πολύ αυστηρή όταν θα περιλάβει τους κρατούμενους αναρχικούς. Οι νόμοι που αφορούν τη συνενοχή σ’ εγκλήματα είναι τόσο σαφείς ώστε οι δίκες τους δεν θα πρέπει να κρατήσουν πολύ”.

Η τροφοδότηση της υστερίας του κοινού κατάντησε να είναι πρωταρχική δραστηριότητα της αστυνομίας. Ύστερα από τρία χρόνια, κατά τη διάρκεια μιας συνέντευξής του, ο αρχηγός της αστυνομίας, Έμπερσοντ, παραδέχτηκε: “Ήτο τακτική μου να κατευνάσω τα πνεύματα όσο το δυνατόν ταχύτερον μετά την 4ην Μαΐου 1886. Η γενική αναταραχή ήτο εις βάρος της πόλεως του Σικάγου. Άλλωστε ο λοχαγός Στσάκ επεζητούσε την αναταραχή... Μετά την διάλυσιν των αναρχικών ομάδων, ο Στσάκ ήθελε να εξαπολύσει τους άνδρας του διά να οργανώσουν εκ νέου τις διαλελυμένες ομάδας”. Η αστυνομία πήρε στα χέρια της τους καταλόγους συνδρομητών της “Εργατικής Εφημερίδας” και άρχισε μαζικές εφόδους. Στις αίθουσες συγκεντρώσεων, στα τυπογραφεία, στα σπίτια γινόντουσαν διαρρήξεις και έρευνες· συνελάμβαναν και φυλάκιζαν οποιονδήποτε είχε έστω και ελάχιστη σχέση με το ριζοσπαστικό κίνημα. Η αστυνομία φρόντιζε οι επιδρομές της να έχουν αποτελέσματα. Κάθε μέρα ανακάλυπταν πυρομαχικά, καραμπίνες, μαχαίρια, ντουφέκια, πιστόλια, ξιφολόγχες, αναρχικά φυλλάδια, κόκκινες σημαίες, ανατρεπτικά πανό, φυσίγγια, εγχειρίδια, σφαίρες, μολύβι, υλικά για την κατασκευή τορπιλών, κάλυκες σφαιρών, δυναμίτη, βόμβες, οβίδες, καψούλια, μηχανήματα, ψεύτικες πόρτες για κρύπτες, υπόγειες γαλαρίες σκοποβολής. Κάθε εύρημα της αστυνομίας διατυμπανιζόταν από τις εφημερίδες. Απλώθηκε η φήμη ότι ο “Μοστ” θα ερχόταν από τη Νέα Υόρκη, προφανώς για να κλιμακώσει το κύμα δολοφονιών, οπότε η αστυνομία παρέταξε επιδεικτικά έξω από το σταθμό τους χαφιέδες της. Μαζεύτηκε πλήθος για να υποδεχτεί τον επικίνδυνο επισκέπτη, ο Μοστ όμως δεν

φάνηκε. Η κατάλληλη ατμόσφαιρα για τη δίκη είχε προετοιμαστεί προσεκτικά.

“ΑΦΗΣΤΕ Ν’ ΑΚΟΥΣΤΕΙ Η ΩΝΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ”

Όταν συνεδρίασε το κακουργιοδικείο, στα μέσα Μαΐου, κατηγόρησε τους Ώγκαστ Σπάζι, Μάικελ Στσουώμπ, Σάμουελ Φήλντεν, Άλμπερτ Πάρσονς, Άντολφ Φίσερ, Τζωρτζ Ένγκελ, Λούις Λινγκ και Όσκαρ Νημπ, όλοι τους βασικά μέλη της Διεθνούς, σαν υπεύθυνους για τη “δολοφονία” του Ματίας Τζ. Ντήγκαν στις 4 Μαΐου. Η δίκη ορίστηκε για τις 21 Ιουνίου στο δικαστήριο του Κουκ Κάουντυ με δικαστή τον Τζόζεφ Γκάρου. Δημόσιος κατηγορός ήταν ο πολιτειακός εισαγγελέας Τζ. Γκρίνελ. Οι κατηγορούμενοι όρισαν 4 συνήγορους. Η δίκη άρχισε ενώ η αστυνομία έκανε τις συγκλονιστικές της αποκαλύψεις, οι εφημερίδες αράδιαζαν μυθιστορίες για αναρχικές συνωμοσίες που αποσκοπούσαν σε μαζικές δολοφονίες και το κοινό ούρλιαζε απαιτώντας γρήγορα την εκτέλεση των κατηγορούμενων. Στην αρχή της προανάκρισης ο Πάρσονς που είχε διαφύγει τη σύλληψη για έξι βδομάδες, βέβαιε μέσα στο δικαστήριο και παραδόθηκε για να δικαστεί, συναντώντας τους συντρόφους του στο εδώλιο των κατηγορουμένων.

Από κείνη τη στιγμή δύο γεγονότα απέδειξαν ότι η δίκη δεν ήταν ούτε κατά προσέγγιση δίκαιη. Πρώτον, ο δικαστής Γκάρου ανάγκασε και τους οκτώ κατηγορούμενους να δικαστούν μαζί, αυξάνοντας έτσι τον κίνδυνο παραδοχής όλων των ειδών αποδεικτικών στοιχείων. Δεύτερον, χάρη σ’ ένα απίθανο τέχνασμα οι ένοχοι δεν διαλέχθηκαν με το συνηθισμένο τρόπο της τυχαίας κλήρωσης, αλλά αντίθετα από ένα κλητήρα διορισμένο από τον πολιτειακό εισαγγελέα. Ένας επιχειρηματίας του Σικάγου, ο Ο. Σ. Φαίμבור, στην ένορκη κατάθεσή του δήλωσε ότι ο κλητήρας του είχε πει μπροστά σε μάρτυρες: “Εγώ χειρίζομαι αυτή την υπόθεση και ξέρω τι πρέπει να κάνω. Τα άτομα αυτά θα κρεμαστούν σίγουρα. Διαλέγω αυτούς ακριβώς τους ενόρκους γιατί οι κατηγορούμενοι θα τους απορρίψουν ασυζητητί και τελικά θα χάσουν τον καιρό τους και τις ενστάσεις τους. Θ’ αναγκαστούν να τους δεχτούν απλώς γιατί τους θέλει ο δημόσιος κατηγορός”. Ο δικαστής με πολύ έξυπνες ερωτήσεις κατάφερε να θεωρηθούν κατάλληλοι ένοργοι πολλοί που είχαν παραδεχτεί ανοικτά τις προκαταλήψεις τους απέναντι στους κατηγορούμενους και οι οποίοι απορρίπτονταν εντελώς από την υπεράσπιση. Χρειάστηκαν 21 μέρες για να διαλεχτούν οι ένοργοι και εξετάστηκαν 981 υποψήφιοι. Τελικά η υπεράσπιση εξάντλησε το δικαίωμα ένστασης και έτσι διαλέχθηκαν οι 12 ένοργοι που ανάμεσά τους ήταν κι ένας συγγενής θύματος από τη βόμβα.

Η εισηγητική ομιλία του πολιτειακού εισαγγελέα Γκρίνελ μετά την παρουσίαση των στοιχείων έγινε στις 14 Ιουλίου και διαβεβαίωσε τους ενόρκους ότι θα εμφανιζόταν ο άνθρωπος που είχε ρίξει τη βόμβα. Πράγμα βέβαια που ήταν αδύνατον. Παρόλα αυτά έγινε προσπά-

θεια να στηριχτεί η κατηγορία στη μαρτυρία δύο υποτιθέμενων αναρχικών που μπρούκασαν τα “επίσημα” στοιχεία, παρουσιάζοντας κάποια ιστορία για την ύπαρξη τρομοκρατικής συνωμοσίας σύμφωνα με τα οποία θα ανατινάζονταν με δυναμίτη όλα τα αστυνομικά τμήματα, ένα κάθε φορά που θα εμφανιζόταν η γερμανική λέξη Rhue στην “Εργατική Εφημερίδα”. Η μαρτυρία των δύο αυτών ατόμων σαρώθηκε εντελώς από την υπεράσπιση. Όταν λοιπόν ξεφουσκωσε κι αυτό το μπαλόνι αποκαλύφθηκαν άλλα παράξενα στοιχεία. Ένας άλλος μάρτυρας, ο Γκίλμερ, που αποδείχτηκε επαγγελματίας ψευδομάρτυρας, ορκίστηκε ότι είχε δει ένα αντικείμενο που έμοιαζε με βόμβα ανάμεσα στους Σπάιζ, Στσουώμπ και Στονάουμπελτ και ότι είχε παρατηρήσει αυτό τον τελευταίο να ρίχνει τη βόμβα ενάντια στους αστυνομικούς. Επιπλέον, πάρα πολλοί αστυνομικοί προσπάθησαν να αποδείξουν ότι ο Φήλντεν τους είχε πυροβολήσει πίσω από το αμάξι των ομιλητών, οι ισχυρισμοί τους όμως αποδείχτηκαν αβάσιμοι...

Παρά τη δημιουργία συναισθηματικής ομίχλης γύρω από τα γεγονότα, το Κράτος, όπως παρατήρησε ο κυβερνήτης Όλντγκελντ δεν κατάφερε ποτέ να ανακαλύψει ποιος έριξε τη βόμβα. Δεν μπόρεσε επίσης να αποδείξει την ύπαρξη κάποιας συγκεκριμένης συνωμοσίας από μέρους των κατηγορουμένων.

Με την εξέλιξη της υπόθεσης, οι οκτώ κατηγορούμενοι κατέληξαν να δικάζονται για τις ιδέες τους, παρόλο που δεν επέτρεψαν στην υπεράσπιση να παρουσιάσει μαρτυρίες σχετικές με τη θεωρία του αναρχισμού. Βασίζόμενος στο γεγονός ότι οι γενικές αρχές των αναρχικών αποτελούσαν προτροπή για την καταστροφή όλων των καπιταλιστών, ο δικαστής Γκάρου επέτρεψε στον δημόσιο κατηγορο να συμπεράνει την ύπαρξη συγκεκριμένης συνωμοσίας. Οι ένορκοι αιφνιδιάστηκαν με αποσπάσματα από διάφορα εμπερηστικά άρθρα της εφημερίδας “Συναγερμός” και της “Εργατικής Εφημερίδας”. Η αστυνομία επέδειξε στους ενόρκους μια σειρά δεματιών δυναμίτη και διάφορες βόμβες με καταθόνιους μηχανισμούς, παρόλο που τα πιο πολλά απ’ αυτά τα “στοιχεία” είχαν βρεθεί σε μιλια απόσταση από το σημείο της έκρηξης και ύστερα από βδομάδες ολόκληρες. Το θέαμα των εκθεμάτων προκάλεσε το επιθυμητό αποτέλεσμα: προξένησε τρόμο. Η υπεράσπιση εναντιώθηκε στην παρουσίαση άσχετων στοιχείων που αποσκοπούσαν στην πρόκληση εχθρικών συναισθημάτων αλλά το δικαστήριο απέρριψε όλες τις ενστάσεις της. Ο δικαστής Γκάρου αποκάλυψε έτσι την προκατάληψή του, όπως παραδέχτηκε αργότερα ο κυβερνήτης Όλντγκελντ.

Η συνοπτική διαδικασία μπροστά στους ενόρκους άρχισε στις 14 Αυγούστου. Έληξε με την αγόρευση του πολιτειακού εισαγγελέα Γκρίνελ: “Δικάζεται ο Νόμος. Δικάζεται η Αναρχία. Οι άνθρωποι αυτοί διαλέχτηκαν από τους ενόρκους και θεωρήθηκαν ένοχοι γιατί ήταν ηγέτες. Δεν είναι περισσότερο ένοχοι απ’ ότι οι χιλιάδες που τους ακολουθούν. Κύριοι ένορκοι, καταδικάστε

τους, κάντε τους παράδειγμα προς αποφυγήν, κρεμάστε τους και θα σώσετε τους θεομύς μας, την κοινωνία μας”. Όπως είχε προβλεφθεί οι ένορκοι ανακοίνωσαν την απόφασή τους στις 20 Αυγούστου: τους χαρακτήρισαν όλους ένοχους και επέβαλαν την ποινή του απαγχονισμού στους επτά κατηγορούμενους, ενώ στον Όσκαρ Νημ επέβαλαν φυλάκιση 15 χρόνων. Η υπεράσπιση έκανε έφεση για νέα δίκη τον Σεπτέμβριο. Η έφεση απορρίφθηκε και οι καταδικασμένοι κλήθηκαν να απολογηθούν. Οι απολογίες τους ήταν λεπτομερειακές, κράτησαν τρεις μέρες και απευθύνονταν όχι μόνο στο δικαστήριο αλλά και στους εργάτες όπου κι αν βρισκόταν.

Ύστερα από μια μεγάλη ανάλυση των απόψεών του ο Σπάιζ είπε: “Λοιπόν, αυτές είναι οι ιδέες μου. Αποτελούν μέρος του εαυτού μου, δεν μπορώ να τις αποχωριστώ και δεν θα το έκανα ακόμα κι αν μπορούσα. Κι αν νομίζετε ότι μπορείτε να συντρίψετε αυτές τις ιδέες που κερδίζουν έδαφος κάθε μέρα και περισσότερο, αν νομίζετε ότι μπορείτε να τις στείλετε στην κρεμάλα – αν επιβάλλετε άλλη μια φορά τη θανατική ποινή σε άτομα που τόλμησαν να πουν την αλήθεια – και σας προκαλώ να μας αποδείξετε σε ποιο σημείο είπαμε ψέματα – σας λέω ότι αν ο θάνατος είναι η ποινή γιατί διακηρύχτηκε η αλήθεια, τότε θα πληρώσω το ακριβό τίμημα με περηφάνια και τόλμη! Φωνάζετε το δήμιό σας!”

Ο Τζωρτζ Ένγκελ είπε:

“Μισώ και πολεμάω όχι τον καπιταλιστή σαν άτομο, αλλά το σύστημα που του δίνει τα προνόμιά του. Η μεγαλύτερή μου επιθυμία θα ήταν να μπορέσουν να αναγνωρίσουν οι εργάτες ποιοι είναι οι φίλοι τους και ποιοι οι εχθροί τους”.

Και με το θάρρος που είχε δείξει κατά τη διάρκεια της δίκης, ο Λινγκ που ήταν τότε μόνο 21 χρόνων, είπε:

“Επαναλαμβάνω ότι είμαι εχθρός της τάξης που επικρατεί σήμερα και επαναλαμβάνω ότι θα την πολεμήσω με όλες μου τις δυνάμεις, όσο μπορώ ακόμα να ανασαίνω... Σας απεχθάνομαι!

Χωρίς αμφιβολία τα γεγονότα που εκτυλίχθηκαν το Μάη του 1886 στο Σικάγο καθώς και η καταδίωξη των αναρχικών εργατών που έδρασαν μέσα σε αυτά και έμειναν γνωστοί ως οι “μάρτυρες του Σικάγο” σηματοδότησαν για περισσότερο από έναν αιώνα τους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες ενάντια στο Κράτος και το Κεφάλαιο. Γι’ αυτό άλλωστε και υπέστησαν για δεκαετίες συστηματική διαστρέβλωση, συσκότιση και σπέκουλα από την εξουσιαστική Αριστερά (μαρξιστές-λενινιστές και σοσιαλδημοκράτες) μέχρι πλήρους αποχύμωσης, αποστέωσης και νέκρωσης κάθε ουσιαστικού και συμβολικού αγωνιστικού περιεχόμενου της λεγόμενης “εργατικής πρωτομαγιάς”, η οποία δεν αντιπροσωπεύει και τίποτα περισσότερο από μια επέτειο που τη γιορτάζουν επίσημα οι κάθε λογής πολιτικοί και συνδικαλιστές νταβατζήδες των κολασμένων της μισθωτής δουλειάς.

Το κείμενο του Σ. Γιελέν για την Πρωτομαγιά στο Σικάγο αποτελεί μια αυθεντική και μοναδική καταγραφή εκείνων ακριβώς των γεγονότων και των προσώπων που στο βωμό των σκοπιμοτήτων της Αριστεράς υπέστη-

Απεχθάνομαι την τάξη σας, τους νόμους σας, την εξουσία σας που στηρίζεται στη βία. Κρεμάστε με γι’ αυτό!”

Η εκτέλεση της καταδίκης αναβλήθηκε μια και η υπόθεση παρουσιάζονταν στο Ανώτατο Δικαστήριο του Ιλλινόις. Αφού εξετάστηκε για αρκετούς μήνες και παρά το γεγονός ότι η δίκη έβριθε σφαλισμάτων νομικής φύσης, το Ανώτατο Δικαστήριο επικύρωσε την απόφαση του κατώτερου δικαστηρίου το Σεπτέμβριο του 1887. Όλες οι εργατικές οργανώσεις παντού, εκτός από τους Ιππότες της Εργασίας, ζήτησαν χάρη για τους καταδικασμένους αναρχικούς. Τις τελευταίες μέρες ο Φήλντεν και ο Στσουώμπ έκαναν αίτηση για χάρη και ζήτησαν μετατροπή της ποινής. Οι άλλοι απαίτησαν Ελευθερία ή θάνατο. Ο κυβερνήτης Όγκολμπι μετέτρεψε την ποινή του Φήλντεν και του Στσουώμπ σε ισόβια και έτσι μεταφέρθηκαν στις κρατικές φυλακές του Τζόλιετ μαζί με τον Νημ. Ο Λινγκ απέφυγε το ικρίωμα την προηγούμενη της εκτέλεσης πυροδοτώντας ένα τσιγάρο με δυναμίτη μέσα στο στόμα του. Οι υπόλοιποι τέσσερις κρεμάστηκαν στις 11 Νοεμβρίου 1887.

“Οι θηλιές στήθηκαν γρήγορα, οι κουκούλες κατέβηκαν. Τότε κάτω από τα καλύμματα ακούστηκαν τα εξής:

ΣΠΑΪΖ: Θάρθει μια εποχή που η σιωπή του τάφου μας θα είναι πιο ισχυρή από τις φωνές που στραγγαλίζετε σήμερα.

ΕΝΓΚΕΛ και ΦΙΣΕΡ: Ζήτω η Αναρχία! Αυτή είναι η ευτυχέστερη στιγμή της ζωής μου!

ΠΑΡΣΟΝΣ: Ω, άνθρωποι της Αμερικής, θα μου δώσετε την άδεια να μιλήσω; Αφήστε με να μιλήσω Σερίφη Μαίπτσον. Αφήστε να ακουστεί η φωνή του λαού, Ω!”.

Ύστερα από χρόνια, μετά από αναθεώρηση της δίκης, οι Φήλντεν, Στσουώμπ και Νημ απαλλάχτηκαν της κατηγορίας και απελευθερώθηκαν.

σαν κάθε δυνατή παραποίηση. Γι’ αυτή την μοναδικότητα και την αυθεντικότητά του και σε πέισμα των καιρών, το κείμενο του Σ. Γιελέν έτυχε πολλών δημοσιεύσεων. Πρωτοδημοσιεύτηκε στα ελληνικά από το περιοδικό ΟΤΑΝ, νο 1, (Μάης 1975), αναδημοσιεύτηκε αυτούσιο σε μια μπροσούρα από τη Συσπείρωση Αναρχοσυνδικαλιστών και την Ομάδα Αναρχικών Λειβαδιάς στις αρχές της δεκαετίας του ’80, και ακολούθησαν οι αναδημοσιεύσεις του στο περιοδικό ΑΝΑΡΧΟΣ, νο 5 (Δεκ. ’86) και στην αναρχική εφημερίδα της Πάτρας ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ, νο 2 (Μάης ’87).

Όπως αναφέρεται και στα εισαγωγικά σημειώματα των δημοσιεύσεων που προηγήθηκαν, έτσι και η παρούσα έκδοση αυτού του κειμένου δεν αποσκοπεί στο να δοθεί κάποιο “χαμένο νόημα” στην καθεστωτική και απαξιωμένη “εργατική πρωτομαγιά” αλλά στο να παραμείνει ζωντανή και προστή η μνήμη της αιματοβαμμένης εξέγερσης του Σικάγο σε όλους όσοι εξακολουθούν να αγωνίζονται για μια κοινωνία ελεύθερη, χωρίς Κράτος και αφεντικά.

από το εισαγωγικό σημείωμα της έκδοσης του ORA NIHIL, Κύκλος Αναρχικών / Απρίλης 2001

Ανακοίνωση της **Quieta Movere** σχετικά με την πανελλαδική πανεκπαιδευτική πορεία στην Αθήνα

Την Παρασκευή 8/3, βρεθήκαμε στους δρόμους της Αθήνας στα πλαίσια της πανελλαδικής πανεκπαιδευτικής πορείας εν όψει της ψήφισης του νομοσχεδίου ιδιωτικοποίησης των πανεπιστημίων. Όπως κάθε φορά, έτσι και αυτήν, στηρίξαμε το μπλοκ των φοιτητικών συλλόγων που έλαβαν αγωνιστικές αποφάσεις με ανοιχτά πλαίσια (ΣΦ Χημικού, Γεωλογίας, Δασολογίας, Κινηματογράφου, ΠΑΜΑΚ). Την πορεία πλαισίωσαν χιλιάδες φοιτητές και φοιτήτριες από όλη την Ελλάδα, μαθητές/τριες και καθηγητές/τριες. Το σώμα της πορείας κυπηλήθηκε δύο φορές από τις δυνάμεις της Αστυνομίας, αποτυγχάνοντας ωστόσο να το σπάσει. Αντίθετα, οι διαδηλωτές/τριες κόντρα στο κατασταλακτικό μένος των ένστολων δολοφόνων, που έστειλαν έως και το νοσοκομείο μερίδα φοιτητών/τριων, συνέχισαν τη διαδήλωση, φτάνοντας στο Σύνταγμα. Παρέμειναν εκεί, παρατεταγμένοι απέναντι από τους μπάτσους και τη Βουλή, κατά τη διάρκεια όλης της ημέρας, όσο μέσα στη Βουλή συζητιόταν το νομοσχέδιο.

Η απογευματινή απεργιακή πορεία της 8ης Μάρτη, ήρθε να στηρίξει και να πλαισιώσει και τον αγώνα των φοιτητών/τριων στο Σύνταγμα, από που και αποχώρησε το σώμα της πανεκπαιδευτικής πορείας αργά το βράδυ.

Κόντρα στις έντονες αντιδράσεις της συντριπτικής πλειοψηφίας του φοιτητικού συνόλου, η Βουλή υπερψήφισε το βράδυ της 8ης Μάρτη το νομοσχέδιο για τα ιδιωτικά Πανεπιστήμια, κάνοντας ξεκάθαρο πως στο βωμό του κέρδους η ανθρώπινη αξιοπρέπεια δεν έχει καμία σημασία για αυτούς. Το μόνο πραγματικό ενδιαφέρον της Κυβέρνησης και του συναφιού της είναι η όσο το δυνατόν καλύτερη εξυπηρέτηση του κεφαλαίου, και η προσαρμογή οποιουδήποτε κοινωνικού αγαθού στην αγορά εργασίας, αδιαφορώντας για τους ταξικούς φραγμούς και τις κοινωνικές ανισότητες που αυτή η κατάσταση δημιουργεί.

Για εμάς η ημερομηνία της 8ης Μάρτη έχει συμβολικό χαρακτήρα. Την αντίστοιχη ημέρα, το 2007 ψηφίστηκε ο νόμος Γιαννάκου ο

οποίος και πάλι προέβλεπε την παράκαμψη του άρθρου 16. Ωστόσο, παρά την ψήφιση του, δεν εφαρμόστηκε ποτέ. Οι αγώνες του παρελθόντος, σε συνδυασμό με το φοιτητικό κίνημα που ξεσηκώθηκε τους τελευταίους δύο μήνες, μας δείχνουν τον δρόμο που πρέπει να ακολουθήσουμε. Καμία ψήφιση κανενός νομοσχεδίου δε μας σταματά. Τίποτα δεν τελείωσε εδώ. Αντίθετα, είναι ώρα να συνεχίσουμε τον αγώνα μας πιο εντατικά από ποτέ. Συμμετέχουμε στις οριζόντιες διαδικασίες των συλλόγων μας, στις συγγραφές ανοιχτών πλαισίων, τις Γενικές Συνελεύσεις, τις συντονιστικές επιτροπές των καταλήψεων μας. Κατεβαίνουμε στους δρόμους μαχητικά, όπως κάναμε στην απεργιακή πορεία των Τεμπών, αλλά και στην Αθήνα. Απέναντι στους μπάτσους - φύλακες του κράτους, παρά την καταστολή που δεχόμαστε ανελλιπώς, με βία, χημικά και την εξουσία που επιβάλλει εισαγγελικές παρεμβάσεις και μπνύσεις. Τίποτα δε μας φοβίζει. Αντίθετα, οι φοβισμένοι είναι αυτοί, το κράτος και τα τσιράκια του. Μπορεί να ψήφισαν το νομοσχέδιο, αναγνωρίζουν ωστόσο το πολιτικό κόστος της απόφασης αυτής. Για αυτό εξάλλου κάνουν, όλο αυτό το διάστημα σπασμωδικές κινήσεις, προσπαθώντας να τρομοκρατήσουν εμάς και όλους/ες εκείνους που δείχνουν έμπρακτα την αλληλεγγύη τους. Τίποτα δεν τελείωσε εδώ.

Κόντρα στις έντονες αντιδράσεις της συντριπτικής πλειοψηφίας του φοιτητικού συνόλου, η Βουλή υπερψήφισε το βράδυ της 8ης Μάρτη το νομοσχέδιο για τα ιδιωτικά Πανεπιστήμια, κάνοντας ξεκάθαρο πως στο βωμό του κέρδους η ανθρώπινη αξιοπρέπεια δεν έχει καμία σημασία για αυτούς. Το μόνο πραγματικό ενδιαφέρον της Κυβέρνησης και του συναφιού της είναι η όσο το δυνατόν καλύτερη εξυπηρέτηση του κεφαλαίου, και η προσαρμογή οποιουδήποτε κοινωνικού αγαθού στην αγορά εργασίας, αδιαφορώντας για τους ταξικούς φραγμούς και τις κοινωνικές ανισότητες που αυτή η κατάσταση δημιουργεί.

Κόντρα στις έντονες αντιδράσεις της συντριπτικής πλειοψηφίας του φοιτητικού συνόλου, η Βουλή υπερψήφισε το βράδυ της 8ης Μάρτη το νομοσχέδιο για τα ιδιωτικά Πανεπιστήμια, κάνοντας ξεκάθαρο πως στο βωμό του κέρδους η ανθρώπινη αξιοπρέπεια δεν έχει καμία σημασία για αυτούς. Το μόνο πραγματικό ενδιαφέρον της Κυβέρνησης και του συναφιού της είναι η όσο το δυνατόν καλύτερη εξυπηρέτηση του κεφαλαίου, και η προσαρμογή οποιουδήποτε κοινωνικού αγαθού στην αγορά εργασίας, αδιαφορώντας για τους ταξικούς φραγμούς και τις κοινωνικές ανισότητες που αυτή η κατάσταση δημιουργεί.

Να καταργήσουμε τον νόμο στα οδοφράγματα

Το δίκιο μας θα κριθεί στους δρόμους

ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΩΡΕΑΝ ΠΑΙΔΕΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ/ΕΣ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ - ΕΣΤΙΕΣ ΑΓΩΝΑ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΟΙ ΣΧΟΛΕΣ

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ-ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ-ΠΟΡΕΙΕΣ-ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ

Αναρχική Συνέλευση Φοιτητών/τριων Quieta Movere

ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΚΑΤΑΡΤΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ
ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ
 Ημέρα ψήφισης του νομοσχεδίου ίδρυσης ιδιωτικών πανεπιστημίων
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8/3
ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ 12:00
Η ΠΑΙΔΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΑΓΑΘΟ ΟΧΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑ

Πρωτοβουλία Αναρχικών Φοιτητών/τριων Αθήνας
 Αντιεξουσιαστική Πρωτοβουλία Φοιτητών/τριων Π.Κ. Απί Νερέ
 Τέρμινο - Αναρχική Φοιτητική Συνέλευση Βόλου
 Αναρχική Συνέλευση φοιτη(ρι)ών Quieta Movere
 Φοιτητική Ομάδα Ρουβίκωνα
 Αναρχική Φοιτητική Συλλογικότητα KURO SIWO

Κάλεισμα του τοπικού συντονισμού Θεσσαλονίκης της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ 19/3

Στις 16/3 κατά την διάρκεια δράσης επανοικει-
σοποίησης του ΣΦ φυσικού στον πλάτανο του
βιολογικού, ΜΑΤ και ΕΚΑΜ εισέβαλαν στο ΑΓΠΘ.
Αφορμή αποτέλεσε η αφαίρεση διαχωριστικού με
λαμαρίνες στον χώρο της υποκατασκευής βιβλι-
οθήκης του Τμήματος Βιολογίας, ενός έργου που
συνεχίζεται επί τρία σχεδόν χρόνια από την στιγμή
της εκκένωσης του Στεκιού στο Βιολογικό

Έπειτα βρεθήκαμε μπροστά σε μια τεράστιας
κλίμακα αστυνομική επιχείρηση που είχε ως στόχο
τόσο την εκκένωση της ΣΘΕ, όσο και την τρομο-
κράτηση των αγωνιζόμενων φοιτητών. Των ίδιων
που εδώ και δύο μήνες βρίσκονται στις επάλξεις
του φοιτητικού αγώνα ενάντια στην εκπαιδευτική
αναδιάρθρωση και την ιδιωτικοποίηση την πα-
νεπιστημίων. Βλέπουμε για ακόμη μια φορά τις
κατασταλτικές κινήσεις του κρατικού μηχανισμού
απέναντι στο ριζοσπαστικό φοιτητικό κίνημα που
μεσα από τους ίδιους τους φοιτητικούς αγώνες
αμφισβητεί συνολικά το σάπιο εξουσιαστικό κρα-
τικό καπιταλιστικό σύστημα και τις εγγενείς του
αντιφάσεις

Στα πλαίσια αυτής της βάρβαρης αστυνομικής
επιχείρησης έγιναν 49 συλλήψεις με τις κατηγορί-
ες της κατάληψης και της παρεμπόδισης λειτουρ-
γίας δημόσιας υπηρεσίας, με ξεκάθαρη στοχοποί-
ηση προς τους καταληψίες φοιτητές. Ανάμεσα εξ
αυτών βρίσκεται και ένας σύντροφός μας, μέλος
της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης - Ομοσπον-
δίας Συλλογικότητων.

Οι συλληφθέντες αφέθηκαν προσωρινά ελεύ-
θεροι στις 18/3 ενώ ορίστηκε δίκη για τις 26

Νοέμβρη '24.

Το κράτος, μαζί με τους ένστολους δολοφόνους
και τους κάθε λογής ρουφιάνους και πιστούς θια-
σώτες της πολιτικής του, εξαπέλυσε για μία ακόμα
φορά μετωπική επίθεση στους αγωνι-
στές/αγωνίστριες, κάνοντας λόγο για
ανομία, βανδαλισμούς και φτάνοντας μά-
λιστα σε σημείο να εξισώνει την ομοφο-
βική/φασιστική επίθεση που έλαβε χώρα
στην πλατεία Αριστοτέλους πριν λίγες
ημέρες με την κατάληψη ως μέσο αγώνα
και πάλης για την υπεράσπιση των κεκτη-
μένων του φοιτητικού κινήματος!

Η θεωρία των δύο άκρων, οι εξαγγελί-
ες περί «τέλους της ανοχής», οι συλλη-
ψεις και τα βαρύτατα κατηγορητήρια που
στόχο έχουν την τρομοκράτηση των αγωνιστών/
αγωνιστριών, δεν αποτελούν τίποτα άλλο πέραν
από την πραγματική φυσιογνωμία του σάπιου
κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος.

Ενός συστήματος που πίσω από το προσωπίο
της νομιμότητας, της δημοκρατίας, της τάξης και
της ασφάλειας, χτυπάει όποιον αντιστέκεται, τολ-
μάει να απειλεί όποιον αγωνίζεται ενώ παράλλη-
λα αθλώνει και ξεπλένει (παιδο)βιαστές, σκοτώ-
νει μετανάστες και συνεχίζει την θανατοπολιτική
με μόνο σκοπό την κερδοσκοπία και την ανάπτυξη
για τους λίγους.

Για εμάς ο μόνος δρόμος είναι η ανυποχώρητη
στάση στον οργανωμένο αναρχικό αγώνα απένα-
ντι στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα.
Η οργάνωση και αγώνας μέσα από ελευθεριακά

σχήματα, γενικές συνελεύσεις, καταλήψεις, δια-
δηλώσεις και συγκρούσεις ενάντια στην επιχειρη-
ματικοποίηση των πανεπιστημίων και την κρατική
καταστολή.

Να σταθούμε αλληλέγγυοι στον αγώνα των
φοιτητών/φοιτητριών, υψώνοντας αναχώματα
αντίστασης μέσα και έξω από τις σχολές και κάνο-
ντας ξεκάθαρο πως καμία επίθεση στο κίνημα και
τον κόσμο του αγώνα δεν θα μείνει αναπάντητη.

**10-100-1000 ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ, ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ
ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗΣ ΣΗΨΗΣ**

**ΑΚΟΥΣΤΕ ΤΟ ΚΑΛΑ ΑΝΘΡΩΠΟΦΥΛΑΚΕΣ -
ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ**

**ΤΟ ΑΣΥΛΟ ΑΝΗΚΕΙ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩ-
ΝΙΑ-ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΜΠΟΥΣ ΜΠΑΤΣΟΙ ΚΑΙ
ΜΑΦΙΑ**

Πολιτική ενημέρωσή του 3^{ου} Διήμερου Αναρχικού Φεστιβάλ στο ΑΠΘ

Ολοκληρώθηκε με επιτυχία το 3ο Διήμερο Αναρχικό Φεστιβάλ στο
ΑΠΘ, την Παρασκευή 5 και το Σάββατο 6 Απριλίου! Παρά τις άοκνες
προσπάθειες κράτους, μπάτσων, πρυτάνεων και κοσμητόρων να εμπο-
δίσουν, το μεγαλύτερο πολιτικό φεστιβάλ του τελευταίου - τουλάχιστον
- χρόνου εντός του ασύλου.

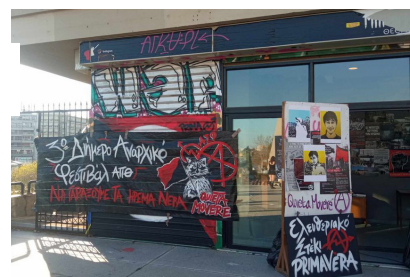
Ήδη από την πρώτη ημέρα, και κατά την διάρκεια της εκδήλωσης και
παρουσίας της ποιητικής συλλογής του Β. Μάγγου, και την συζήτηση
γύρω από την δολοφονική κρατική καταστολή με την παρουσία τόσο του
Γ. Μάγγου, όσο και του Α. Μανιουδάκη, οι πρυτανικές αρχές, μαζί με την
κοσμητεία, ανακοίνωσαν πως ανακλήθηκε η άδεια παροχής ρεύματος
(τριφασικό ρεύμα για τις ανάγκες του ηχοσυστήματος) για την πραγμα-
τοποίηση της συναυλίας στα πλαίσια του Φεστιβάλ. Παρά τις προσπάθει-
ες τρομοκράτησης τόσο από τις διοικητικές αρχές του πανεπιστημίου,
όσο και από την περικύκλωση του ασύλου από αστυνομικές δυνάμεις,
κάναμε ξεκάθαρο με κάθε τρόπο, όπως και έγινε, πως οι εκδηλώσεις
- πολιτικές και πολιτιστικές - του φεστιβάλ και τις δύο ημέρες θα διεξα-
χθούν κανονικά.

Το Σάββατο 6 Απριλίου, είδαμε την αναβάθμιση της καταστολής ακόμη
και στο επίπεδο το αποκλεισμού των κυρίων και ολόκληρου του campus
του ΑΠΘ από το πρωί, προς καθηγητές, εργαζομένους, και τους ίδιους
τους φοιτητές. Καθοριστικό ρόλο έπαιξε και η προκλητική απόφαση του
κοσμητόρα της Νομικής Γκλαβίνη να κρατήσει κλειστό το κτήριο της νο-
μικής καθ' όλη την διάρκεια της ημέρας, ενώ ταυτόχρονα με την από-
φασή του αυτή εμπόδισε ενεργά την τακτική συνέλευση του Σωματείου
στην ΕΡευνα και την ΤΡτοβάθμια Εκπαίδευση. Επιπλέον, είδαμε ακόμη
μία επιχείρηση τρομοκράτησής μας, με την προσαγωγή 6 συντρόφων
και συντροφισσών μας κατά την μεταφορά της κάβας, εντός του ασύ-

λου, με την πρόφαση της
ποτοαπαγόρευσης στους
χώρους του ΑΠΘ! Όπως
είναι βέβαια ήδη γνωστό
τόσο η εκδήλωση για την
εκπαιδευτική αναδιάρθρω-
ση όσο και το μεγάλο hip - hop
Live πραγματοποιήθηκαν κανονικά, παρά
τις προσπάθειες τρομοκράτησης του κόσμου με εξακριβώσεις, ως την
βασική πολιτική απάντηση στην καταστολή, με εκατοντάδες να στηρίζουν
το φεστιβάλ με την παρουσία τους.

Γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά τις προθέσεις κράτους και πρυτάνεων
για τα πανεπιστήμια και την εκπαίδευση γενικότερα. Έχει γίνει ξεκάθα-
ρο όλα τα τελευταία χρόνια, τόσο με τους εκάστοτε νόμους, όσο και με
τις κατασταλτικές επιχειρήσεις. Από την εκκένωση του στεκιού στο Βι-
ολογικό, τις δεκάδες εισβολές στο άσυλο, τις εκατοντάδες συλλήψεις
φοιτη(ρι)ών, τις εκκένώσεις καταλήψεων σχολών, όπως στην Νομική
ΔΠΘ, την Νομική ΑΠΘ, και την ΣΘΕ μαζί με τις 49 συλλήψεις, ως την
βάρβαρη καταστολή με χημικά, του 3ου Ελευθεριακού Φεστιβάλ Κατει-
λημένων Χώρων και Συλλογικότητων τον Σεπτέμβριο του 2022 στο
ΑΠΘ και την αποτυχημένη προσπάθεια παρεμπόδισης του 3ου Αναρ-
χικού Φεστιβάλ στο ΑΠΘ. Είναι ξεκάθαρο δηλαδή, πως ονειρεύονται
ιδιωτικά - αστυνομοκρατούμενα πανεπιστήμια, δίχως ίχνος πολιτικοποί-
ησης, με πειθαρχικά, διαγραφές, χωρίς ίχνος φοιτητικής μέριμνας, με την
κοινωνική βάση χωρίς κανένα περιθώριο να υπερασπιστεί τα κεκτημένα
αγώνα τόσο εντός όσο και εκτός των πανεπιστημίων.

Αναρχική Συνέλευση Φοιτη(ρι)ων
Quieta Movere - Απριλίου 2024

ΝΑ ΠΑΡΘΕΙ ΠΙΣΩ Η ΕΚΔΙΚΗΤΙΚΗ ΑΠΟΛΥΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥ Δ.Α - ΑΜΕΣΗ ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΤΟΥ- ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Κατά τη διάρκεια του αγώνα των φοιτητών/-τριών, αλλά και εργαζομένων στην εκπαίδευση, ενάντια στο νομοσχέδιο Πιερρακάκη και τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, οι φοιτητικοί σύλλογοι μπόρεσαν σε ορισμένες περιπτώσεις και κινήθηκαν μαχητικά, ενάντια στους απεργοσπαστικούς μηχανισμούς του Κράτους και των πρυτανικών αρχών. Μια τέτοια κίνηση ήταν η κινητοποίηση των φοιτητικών συλλόγων ΕΚΠΑ στο κτήριο στο οποίο στεγάζεται το Κ.ΛΕΙ.ΔΙ, με σκοπό να μπλοκάρουν την τηλεεξαστική, ένα κατασταλτικό μέτρο που χρησιμοποιήθηκε πολλές φορές κατά τη διάρκεια του αγώνα μας, ώστε να υπονομεύει ένα από τα κεντρικότερα μέσα της πάλης μας, αυτό της κατάληψης.

Την κινητοποίηση αυτή στήριξαν και εργαζόμενοι του πανεπιστημίου, στεκόμενοι αλληλέγγυα στον αγώνα των φοιτητών/-τριών. Παρ' όλες τις αντιδράσεις και τις κινητοποιήσεις αυτές, το Κράτος και οι πρυτανικές αρχές φρόντισαν να δείξουν τις πραγματικές τους διαθέσεις προς όσους αγωνίζονται. Ο εργαζόμενος Δ. Αντωνίου, ο οποίος εργάζεται επί 19 χρόνια στο Πανεπιστήμιο

Αθηνών με ανανεωμένες συμβάσεις, και συμμετείχε στις κινητοποιήσεις των φοιτητικών συλλόγων, αυτή τη στιγμή απειλείται με απόλυση, καθώς η διοίκηση του ΕΚΠΑ δεν ανανεώνει τη σύμβασή του. Η απόφαση αυτή εντάσσεται σε ένα ευρύτερο πλαίσιο κατασταλτικής εκστρατείας εκ μέρους του Κράτους, έτσι ώστε να επιβάλει την ατζέντα του για πλήρη πολιτική απονέκρωση των πανεπιστημίων, και της εκπαίδευσης γενικότερα.

Οι αστυνομικές εισβολές εντός του ασύλου στη ΦΕΠΑ και στη ΣΘΕ του ΑΠΘ, οι απειλές για δι-αγραφές προς τους 49 συλληφθέντες/-ίσσες, η αξιολόγηση των καθηγητών στα σχολεία, η ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων, και η δίωξη συνδικαλιστών εργαζομένων στην εκπαίδευση, είναι απλώς κομμάτια ενός σχεδίου του Κράτους για την τρομοκράτηση και την εξάντληση όσων αγωνίζονται. Από πλευράς μας, από την πλευρά των από τα κάτω και της κοινωνίας, η απάντηση δεν πρέπει να είναι αυτή της υποχώρησης, αλλά της οργάνωσης και της αντεπίθεσης. Οι προκλήσεις

Κράτους και πρυτανικών αρχών δεν πρέπει, και δεν θα μείνουν αναπάντητες. Απαιτούμε την ανανέωση της σύμβασης του εργαζομένου Δ.Α, κόντρα στο κλίμα τρομοκράτησης και αποσιώπησης κάθε φωνής αντίστασης.

Καλούμε και στηρίζουμε την κινητοποίηση την Τετάρτη 27/3 στην πρυτανεία του ΕΚΠΑ στις 9:00.

ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΠΡΥΤΑΝΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΟΥΤΕ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑ ΟΥΤΕ ΔΙΑΓΡΑΦΕΣ - ΕΣΤΙΕΣ ΑΓΩΝΑ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΟΙ ΣΧΟΛΕΣ

ΑΜΕΣΗ ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΤΟΥ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥ Δ.Α

Πρωτοβουλία Αναρχικών Φοιτητών/-τριών Αθήνας

ΣΑΣ ΑΚΟΥΜΕ ΑΚΟΜΑ - Από το ΠΔ85 μέχρι την κατάργηση του Άρθρου 16, το κράτος επιτίθεται, ο αγώνας συνεχίζεται!

Η συζήτηση, που θα ανοίξει την Πέμπτη 4 Απριλίου στο Συμβούλιο της Επικρατείας, για την αίτηση ακύρωσης του ΠΔ 85/2022 από τη δευτεροβάθμια ένωση σωματείων εργαζομένων στο θέαμα/ακρόαμα, ΠΟΘΑ, είχε ανοίξει πολύ νωρίτερα δυναμικά και μαχητικά, στο δρόμο και στο κοινωνικό πεδίο: με τον αγώνα διαρκείας που κήρυξε και στήριξε με όλες τις διαθέσιμες δυνάμεις του το σπουδαστικό σώμα των παραστατικών τεχνών, με καταλήψεις κρατικών σχολών και θεάτρων σε ολόκληρη τη χώρα, με τη συμμετοχή φοιτητών καλλιτεχνικών σπουδών και εργαζομένων από τον χώρο των τεχνών, με καθημερινές δράσεις, μαζικές διαδηλώσεις, καλλιτεχνικές και πολιτικές εκδηλώσεις ενάντια στην κλιμάκωση της υποβάθμισης των σπουδών και των εργασιακών δικαιωμάτων του καλλιτεχνικού κόσμου.

Η πολιτική απαξίωσης που επιτάθηκε με το ΠΔ 85 στις πλάτες των καλλιτεχνών, σπουδαστών και εργαζομένων, βρίσκεται σε πλήρη συνάφεια με την υποβάθμιση της ζωής και των αναγκών ολόκληρης της κοινωνικής βάσης. Και γι' αυτό οι αγωνιζόμενες δυνάμεις από τον χώρο της Υγείας, της Παιδείας, του Πολιτισμού, αλλά και ευρύτερα, βρήκαν στο πάθος και τον ενθουσιασμό των σπουδαστών/τριών αλλά και εργαζομένων που βρέθηκαν στον δρόμο της αντίστασης στην

επιβολή του ΠΔ 85, έναν πηγαίο εκφραστή της κοινωνικής ασφυξίας απέναντι στη δυστοπία που εξυφαίνουν και επιβάλουν κράτος και αφεντικά.

Με την προώθηση της κατάργησης του Άρθρου 16 -προπομπός της οποίας ήταν και το συγκεκριμένο προεδρικό διάταγμα- που αποτελεί τον τελευταίο θεσμικό φραγμό στην ιδιωτικοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, οι καλλιτεχνικές σπουδές στις παραστατικές τέχνες υποβαθμίζονται ακόμα περισσότερο. Ενώ κανένα από τα ζητούμενα του αγώνα ενάντια στο ΠΔ 85 δεν έχει δικαιωθεί, πλέον οι απόφοιτοι των κολλεγίων δεν θα θεωρούνται ανώτεροι μονάχα επαγγελματικά, αλλά και ακαδημαϊκά!

Δεν τρέφουμε αυταπάτες για τη θεσμική επίλυση της αδικίας σε βάρος του κοινωνικού σώματος ή για τον αυτοπεριορισμό θεσμικών εκπροσώπων των εργαζομένων στις παραστατικές τέχνες, που πολλαπλά γύρισαν την πλάτη στο ζωτικό ζήτημα της απεργίας διαρκείας για τη στήριξη του αγώνα. Η μοναδική αξιόπιστη δύναμη που μπορεί να αναζητήσει συλλογικά λύσεις στα κοινά προβλήματα που δημιουργεί

ο κρατικός και καπιταλιστικός ζυγός παραμένει η συλλογική δύναμη των αγωνιζόμενων από τα κάτω. Ενάντια στην καταπίεση και την εκμετάλλευση, στη φτώχεια, τον αποκλεισμό, την καταστολή και τον θάνατο. Για την αξιοπρέπεια. Για τη μνήμη. Για έναν κόσμο λεύτερο!

- Αλληλεγγύη στους φοιτητές/τριες, σπουδαστές/τριες και αλληλέγγυους/ες που δικάζονται στις 15 Οκτώβρη για την επί 18 ημέρες πολιορκούμενη κατάληψη της Πρυτανείας του ΕΚΠΑ, ενάντια στο ΠΔ 85 και τις εκπαιδευτικές αναδιαρθρώσεις. Η εκκένωση της κατειλημμένης Πρυτανείας έγινε στο πλαίσιο της κατασταλτικής αναχαίτισης του αγώνα των καλλιτεχνών, όπως συνέβη και με την εκκένωση της κατάληψης Ολύμπια με τη σύλληψη 10 χορευτών/τριών που τελικά αθωώθηκαν.

Ελευθεριακή Πρωτοβουλία Καλλιτεχνών

ΕΛ.ΑΣ Ελλήνων δικαστών, νταβατζήδων, δολοφόνων και βιαστών

Η πρόταση της εισαγγελέα Μαρίας – Ελένης Νικολού, για απαλλαγή του παιδοβιαστή Ηλία Μίχου από τις κατηγορίες του βιασμού, της μαστροπείας και της εμπορίας ανθρώπων, και ταυτόχρονα για καταδίκη της μητέρας της 12χρονης για το σύνολο των κατηγοριών, συμπεκνώνει όλη τη λειτουργία της κρατικής μαφίας και έρχεται σαν συνέχεια των ως τώρα μεθοδεύσεων συγκάλυψης:

- Πλήρης προστασία του κυκλώματος trafficking στο οποίο συμμετέχουν υψηλόβαθμοι αστυνομικοί, αφού δεν βρέθηκαν καν ως κατηγορούμενοι στη δίκη ούτε η ιδιοκτήτρια ούτε οι υπόλοιποι εμπλεκόμενοι στον οίκο ανοχής, όπου ο Μίχος οδηγούσε το ανήλικο παιδί για να το βιάζον (υπόθεση Greek police mafia).

- Ξέπλυμα στον Μίχο και σε κάθε παιδοβιαστή, ειδικά σε όσους οι πολιτικές διασυνδέσεις, η συμμετοχή στον κομματικό μηχανισμό, οι σχέσεις με την αστυνομία και η οικονομική τους θέση, αποτελούν για τους εισαγγελείς επαρκή στοιχεία ώστε να δικαιούνται να βιάζουν και να εκδίδουν ακόμα και παιδιά, χαιρόντας ασυλίας. Η πρόταση κάνει δεκτή όλη την υπερασπιστική γραμμή του Μίχου για την πράξη του βιασμού, ότι «η μικρή τα ήθελε» και βαφτίζει το τράφικινγκ «δευκόλυση να εκδίδεται».

- Απόλυτη ενοχοποίηση, περιφρόνηση και τιμωρικτικότητα απέναντι στο 12χρονο κορίτσι, του οποίου οι αναλυτικές μαρτυρίες αγνοήθηκαν. Το παιδί έχει αναφέρει τι υπέστη στα χέρια του Μίχου, τις απειλές που δεχόταν να μη μιλήσει, έχει αναγνωρίσει τον οίκο ανοχής και μέλη του κυκλώματος, ενώ από την πρώτη στιγμή λέει ότι η μητέρα της δεν γνώριζε. Στην εισαγγελική πρόταση, ο λόγος του θύματος δεν μετράει που-

θενά!

- Καταδίκη της μητέρας, ώστε να επωμιστεί η ίδια το βάρος του κυκλώματος, προκειμένου να απαλλαγούν οι ένοχοι. Στην πραγματικότητα, η μάνα ήταν αυτή που κατήγγειλε τον Μίχο για το βιασμό του παιδιού της, όταν ανακάλυψε τι συμβαίνει. Αρχικά στο ΑΤ Κολωνού και στη συνέχεια στη ΓΑΔΑ, όπου για πάνω από ένα μήνα την αγνοούσαν, δίνοντας στο κύκλωμα όλο το χρόνο να εξαφανίσει στοιχεία. Όταν επέμεινε, αρνήθηκε να σιωπήσει ή να εξαγοραστεί, τότε συνέλαβαν την ίδια, οδηγώντας αρχικά τα υπόλοιπα ανήλικα παιδιά της σε ίδρυμα και την ίδια στη φυλακή.

- Ωμή τρομοκρατία απέναντι σε όσα παιδιά, σε όσες γυναίκες, σε όσους ανθρώπους θελήσουν να καταγγείλουν, εκβιάζοντας έτσι τη σιωπή τους. Το κράτος μέχρι τώρα έχει πραγματοποιήσει όλες τις απειλές των βιαστών απέναντι στα θύματά τους: «Αν μιλήσεις, θα σε καταστρέψω, θα μπλέξεις, θα πάθουν κακό οι δικοί σου». Η μητέρα που κατήγγειλε το περιστατικό βρίσκεται εδώ και ενάμιση χρόνο στη φυλακή και αντιμέτωπη με βαρύτατες ποινές. Το παιδί που κατέθεσε σε βάρος των βιαστών του, βρίσκεται απομακρυσμένο από τη μητέρα και τα αδέρφια του, ενώ δέχεται απειλές και επιθέσεις μετά τη γνωστοποίηση των στοιχείων του από την υπουργό Δ. Μιχαλίδου. Τώρα βρίσκεται αντιμέτωπη με τη δικαιοσύνη να απειλεί να επιβραβεύσει τον βασανισμό της.

- Δαιμονοποίηση της φτώχειας στο πρόσωπο του παιδιού και της μητέρας και ταυτόχρονα ένα μήνυμα ότι αυτή είναι η κανονικότητα που περιμένει όσους δεν έχουν να φάνε. Δεν θα σταματήσουμε να φωνάζουμε ότι η έμφυλη βία είναι θεσμική. Γεννιέται, θρέφεται και στη συνέχεια ξεπλένεται μέσα στους κόλπους των κρατικών και παρακρατικών μηχανισμών, μέσα στις συνθήκες της ταξικής ανισότητας, της πατριαρχίας και του κοινωνικού εκφασισμού. Δεν συμβαίνει μόνο σε κάποια σκοτεινά δωμάτια, αλλά νομιμοποιείται στο φως μιας ευνομούμενης δικαστικής αίθουσας. Όπως ο μπάτσος Μπουγιούκος που βίαζε και εξέδιδε την 19χρονη

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗ 12 ΧΡΟΝΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΛΩΝΟ, ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ & ΤΑ ΑΔΕΡΦΙΑ ΤΗΣ

ΚΡΑΤΟΣ - ΜΜΕ - ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ
ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΕΠΙΛΕΝΟΥΝ ΤΟΝ ΚΑΘΕ (ΠΑΙΔΟ)ΒΙΑΣΤΗ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ - ΠΟΡΕΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 14 ΜΑΡΤΗ
Αθήνα: Προπύλαια, 19.00 | Θεσ/νίκη: Καμάρα, 18.00

Η ΕΜΦΥΛΗ ΒΙΑ ΕΙΝΑΙ ΘΕΣΜΙΚΗ
TRAFFICKING, ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ, (ΠΑΙΔΟ)ΒΙΑΣΜΟΣ

Ομάδα ενάντια στην πατριαρχία | Αναρχική Πολιτική Οργάνωση

apragmatist.com

στην Ηλιούπολη σήμερα απειλεί, με τις ευλογίες της δικαιοσύνης, την κοπέλα και τους αλληλέγγυους... Όπως οι δολοφόνοι που λίντσαραν σε δημόσια θέα τον Ζακ σκυλεύουν την προσωπικότητά του... όπως με τον παιδοβιαστή Λιγνάδη... όπως χτίζεται και ξεπλένεται το ρατσιστικό μίσος που οδήγησε τον όχλο να επιτεθεί στα δύο queer άτομα στη Θεσσαλονίκη... όπως σπλιζονται από την κυρίαρχη ιδεολογία οι βιαστές και οι γυναίκοι.

ΚΑΜΙΑ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΣΕ ΕΝΑ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΓΕΝΝΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΘΑΝΑΤΟ, ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΚΑΙ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ

ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΘΑ ΚΡΙΘΕΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ!

Κοινοτόπες αλληλεγγύης και αγώνα παντού!

Ομάδα ενάντια στην πατριαρχία | Αναρχική Πολιτική Οργάνωση

Η δίκη ολοκληρώθηκε σε πρώτο βαθμό με τη μητέρα να αθώνεται, τον παιδοβιαστή και μαστροπό Μίχο να καταδικάζεται για βιασμό και μαστροπεία αλλά όχι για εμπορία και να οδηγείται στη φυλακή και με άλλους 25 παιδοβιαστές να καταδικάζονται αλλά να αφήνονται ελεύθεροι. Το κύκλωμα trafficking αφέθηκε ανέπαφο λόγω της θεσμικής συγκάλυψης. Όμως η αθώωση της μητέρας, η οποία ήταν η μοναδική που είχε στοχοποιηθεί από το κράτος εκδικητικά, βρίσκεται πλέον ελεύθερη χάρη στις συνεχείς, συνεπείς, μαζικές κινητοποιήσεις του κινήματος αλληλεγγύης, στην κοινωνική δυσάρεσκεια που επικράτησε λόγω της εξόφθαλμης επιχείρησης να αθωωθούν οι υπεύθυνοι, να ξεπλυθούν οι ευθύνες τους και η εγκληματική τους δράση απέναντι σε ένα 12χρονο κορίτσι.

Λίγες μέρες μετά την ολοκλήρωση της δίκης ασκήθηκε εκδικητικά έφεση από την εισαγγελία εφετών Αθηνών κατά της αθωωτικής απόφασης για τη μητέρα,

Σχετικά με την εισαγγελική έφεση κατά της αθωωτικής απόφασης για τη μητέρα της 12χρονης από τον Κολωνό

Η έφεση που άσκησε η εισαγγελία εφετών για την αθώωση της μητέρας της 12χρονης από τον Κολωνό για το αδίκημα της μαστροπείας, όσο κι αν ήταν αναμενόμενη με βάση τον κυνισμό της εξουσίας και την περιφρόνησή της για μια απόφαση που ελήφθη με πλειοψηφία των ενόρκων (ενώ οι τακτικοί δικαστές συντάχθηκαν με τη κυδαία εισαγγελική πρόταση), παραμένει εξοργιστική.

Η έφεση αυτή **συνιστά ομηρία** για τη μητέρα, αλλά και για το ίδιο το 13χρονο κορίτσι και τα υπόλοιπα αδέρφια του. Μετά από όλα όσα υπέστησαν επειδή είχαν το θάρρος να καταγγείλουν το κύκλωμα trafficking, τους βιαστές και τους θεσμικούς τους προστάτες (με αποτέλεσμα να βρεθεί η μάνα έγκλειστη και το παιδί χωρισμένο από την οικογένειά του τη στιγμή που χρειαζόταν στήριξη περισσότερο από ποτέ,) σήμερα τους εμποδίζουν να επουλώσουν τα τραύματά τους, τους στερούν τη δυνατότητα να ζήσουν τη ζωή τους όπως την ονειρεύονται και όπως τη δικαιούνται, όπως την κέρδισαν με τον αγώνα τους. Την ίδια στιγμή που οι βιαστές (πλην του Μίκου και του Χριστοφόρου) τους οποίους αναγνώρισε το παιδί καταδικάστηκαν απλά ως «πελάτες», πήραν αναστολή και κυκλοφορούν στη γειτονιά της οικογένειας, οι εισαγγελικές αρχές συνεχίζουν να τρομοκρατούν τα θύματα, με νέες δίκες και νέες απειλές φυλάκισης.

Σε ένα δεύτερο επίπεδο, η έφεση γίνεται **για να δικαιώσει τον κρατικό αστυνομικό-δικαστικό μηχανισμό απέναντι στην κοινωνική κατακραυγή που ξεσήκωσε η εισαγγελική πρόταση** αλλά και η απαλλαγή του κυκλώματος (αφού ούτε ο Μίκος ούτε κανείς άλλος καταδικάστηκε για εμπορία ανθρώπων, ενώ δεν βρέθηκαν καν στη θέση του κατηγορούμενου βασικά μέλη του κυκλώματος, που συνδέονται με την Greek police mafia, με τους οίκους ανοχής και τα ξενοδοχεία που βιαζόταν το κορίτσι και εμπλέκονται επίσης στην υπόθεση της Ηλιούπολης). Η έφεση λοιπόν έρχεται να νομιμοποιήσει αναδρομικά όλους τους απαράδεκτους ως τώρα χειρισμούς, τη φυλάκιση της μάνας που κατήγγειλε ενώ η αστυνομία αδιαφορούσε, την τρομοκράτηση του παιδιού που μίλησε και αναγνώρισε τους βιαστές, και κυρίως έρχεται να βγάλει πάλι από το κάδρο το κύκλωμα το οποίο ξεπλένεται συστηματικά από τις αρχές, εμμένοντας στην κατασκευή ότι «κύκλωμα δεν υπάρχει – η μάνα φταίει!». Έτσι ανοίγει και ο δρόμος για να «πέσει στα μαλακά» ακόμα και ο Μίκος στη συνέχεια, ενώ πρωτόδικα καταδικάστηκε εκείνος για τη μαστροπεία.

Και τέλος, **αυτή η κίνηση στοχεύει στο να πνίξει κάθε αίσθηση ότι η αλληλεγγύη νίκησε και ότι οι αγώνες μας έχουν τη δύναμη να**

Χιλιάδες κόσμου διαδήλωσαν στο κέντρο της Αθήνας σε αλληλεγγύη με τη 12χρονη από τον Κολωνό και την οικογένειά της, ενάντια στην κυδαία εισαγγελική πρόταση αθώωσης του παιδοβιαστή Ηλ. Μίκου για τις κατηγορίες της μαστροπείας και του βιασμού & ενοχής της μητέρας για μαστροπεία.

ανατρέπουν κρατικούς σχεδιασμούς. Δεν ξεχνάμε ότι τόσο η κατασκευή της ενοχής της μητέρας όσο και η προτεινόμενη από την εισαγγελέα απαλλαγή του Μίκου από τις κατηγορίες του βιασμού και της μαστροπείας, έσπασαν χάρη στις δυναμικές κινητοποιήσεις που εκδηλώθηκαν και κορυφώθηκαν μετά την εισαγγελική πρόταση, χάρη στην έκφραση μιας κοινωνικής οργής και της αλληλεγγύης προς το 12χρονο κορίτσι και τη μητέρα, χάρη στις φωνές που ενώθηκαν λέγοντας ότι δεν είναι μόνες και ότι το κράτος ξεπλένει τους βιαστές.

Το μήνυμα αυτής της έφεσης, λοιπόν, μας αφορά όλους. **Κανένας εφησυχασμός, καμιά εμπιστοσύνη στο κράτος των βιαστών και δολοφόνων! Το δίκιο θα κριθεί στους δρόμους.**

8^η Μάρτη

ημέρα αντίστασης και αγώνα

Από τις διαδηλώσεις σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη

8 ΜΑΡΤΗ

Με πέτρα στα χέρια στη ΓΑΖΑ, εξεγερμένες ιδάχνεις στην ΤΣΙΝΙΑΕ, χορεύοντας στα οδοφράγματα του ΙΡΑΝ, γκερμίζοντας τα τείχη φυλάκων και στρατοπέδων συγκέντρωσης, διασχίζοντας σίνορα με ένα μαρό στην αγκαλιά, σπάζοντας τη σιωπή απέναντι στην κρατική μαφία του trafficking, στις διαβολόσεις αντιρήκτες με τον αστυνομικό στρατό κατοχής, στους ταξικούς αγώνες, στις καταλήψεις σχολών και σχολείων, φτύνοντας καταμύτρα παύλες, φυλάκτες, αφεντικό, δικαστές, πολιτικούς, το σύστημα που γεννά και αναγλάττει βιασμούς και γυναικοκτονίες, που θέλει το σώμα μας μηχανή αναπαραγωγής κι εμπόρεμα, και τη ζωή μας αιχμάλωτη της Εξουσίας.

ΕΓΙΣΜΑΤΕ ΠΟΛΛΕΣ, ΔΕΝ ΚΑΝΟΥΜΕ ΗΕΥΧΙΑ
ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΘΑ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ

Ενώτια στις θεσμικές αυταπάτες και την απομύωση στον πολύχρωμο καπιταλισμό
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ για τη ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΕΗ & ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ, 12.30

ΣΥΝΤΑΓΜΑ, 18.30

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΚΑΜΑΡΑ, 18.00

Ομάδα ενάντια στην πατριάρχια Αναρχική Πολιτική Οργάνωση

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ ΟΠΛΙΖΟΥΝ ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΟΚΤΟΝΩΝ

Το βράδυ της Δευτέρας, 1ης Απριλίου, μια γυναίκα δολοφονείται από το μαχαίρι του πρώην "συντρόφου" της έξω από το ΑΤ Αγίων Αναργύρων. Η 28χρονη είχε μόλις βγει από το αστυνομικό τμήμα της περιοχής, το οποίο είχε επισκεφτεί για να ζητήσει βοήθεια, φοβούμενη για το τι μπορεί να της συμβεί, καθώς γνώριζε πως ο γυναικοκτόνος, τον οποίο είχε καταγγείλει 2 χρόνια πριν για βιασμό και ξυλοδαρμό, την περίμενε έξω από το σπίτι της. Η αστυνομία την έδιωξε, λέγοντάς της να καλέσει την άμεση δράση σε περίπτωση που αντιμετωπίσει κάποιο πρόβλημα, όπως επίσης της αρνήθηκαν να τη μεταφέρουν με περιπολικό όταν τους το ζήτησε.

Η γυναικοκτονία αυτή έρχεται να προστεθεί σε μια μεγάλη λίστα με δολοφονίες γυναικών, συνεχών περιστατικών έμφυλης βίας. Έρχεται να προστεθεί σε μια συνεχιζόμενη συνθήκη εντεινόμενης βαρβαρότητας, όπου γυναίκες χάνουν τη ζωή τους από το χέρι του κακοποιότη τους, γιατί οι δράστες πρώτα γαλουχούνται και ύστερα οπλίζονται και καλύπτονται από ένα ολόκληρο σύστημα, αυτό του κράτους, του καπιταλισμού και της πατριαρχίας. Ένα σύστημα

που σε κάθε πτυχή του αναπαράγει καθημερινά την καταπίεση κατά των γυναικών και ξεπλένει τα εγκλήματα που διαπράττονται σε βάρους τους. Η έμφυλη βία είναι συστημική βία και ως τέτοια αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Από την προπαγάνδα που οξύνεται από το σύστημα στοχεύοντας στον έλεγχο του γυναικείου σώματος, ενάντια στο δικαίωμα των γυναικών στην έκτρωση, την επίταση της ταξικής εκμετάλλευσης, την εκμετάλλευση των γυναικών ως αναπαραγωγική μηχανή, τον εγκλεισμό σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, τις απειλές, τους βιασμούς και τις δολοφονίες προσφυγισσών στα χερσαία και υδάτινα σύνορα της Ευρώπης-Φρούριο, τη θεσμική συγκάλυψη βιασμών, παιδοβιαστών, κυκλωμάτων trafficking και γυναικοκτόνων, τις σεξιστικές και φασιστικές επιθέσεις σε λοακτι+ άτομα, τις σεξουαλικές παρενοχλήσεις και τους βιασμούς στα αστυνομικά τμήματα και μπλόκα μέχρι την βία των σωμάτων ασφαλείας απέναντι στις αγωνιζόμενες.

Απέναντι στο υποκριτικό ενδιαφέρον των θεσμών για την εξάλειψη της έμφυλης βίας και των διακρίσεων, στέκονται οι χιλιάδες γυναίκες που σπάνε τη σιωπή, που αρνούνται το ρόλο του θύματος, που στέκονται αλληλέγγυες η μία δίπλα στην άλλη, που χιτίζουν μέσα από την ατομική και συλλογική τους εξέγερση την προοπτική ενός κόσμου πραγματικής ισότητας και ελευθερίας. Ως αναρχικές και ως γυναίκες, οργανωνόμαστε και αγωνιζόμαστε μέχρι το

Ανακοίνωση σχετικά με την κρατική καταστολή που δέχτηκε η διαδήλωση στο κέντρο της Αθήνας στις 10/4 για τη γυναικοκτονία έξω από το ΑΤ Αγ. Αναργύρων

ΕΛ.ΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΡΟΥΦΙΑΝΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΙΣΤΩΝ

Την Τετάρτη 10 Απριλίου είχε καλεστεί διαδήλωση στο κέντρο της Αθήνας για τη γυναικοκτονία της Κυριακής Γρίβα έξω από το ΑΤ Αγ. Αναργύρων από τον πρώην σύντροφό της και ενώ η αστυνομία την είχε διώξει, χωρίς να της παράσχει καμία βοήθεια, με αποτέλεσμα να δεχτεί αλλεπάλληλα χτυπήματα από το μαχαίρι του γυναικοκτόνου της, μπροστά στην είσοδο του τοπικού αστυνομικού τμήματος και δίπλα από το φυλάκιο του.

Η διαδήλωση, την οποία στήριξαν περισσότεροι από 600 άνθρωποι και στην οποία καλούσαμε ως ομάδα ενάντια στην πατριαρχία – ΑΠΟ, συγκροτώντας αναρχικό μπλοκ, βρέθηκε εξ αρχής σε αστυνομικό κλοιό, με τα ΜΑΤ να επιχειρούν να την περιορίσουν σε δυο λωρίδες επί της Σταδίου, αμέσως μόλις ο συγκεντρωμένος κόσμος κατέ-

βηκε στο δρόμο.

Καθ' όλη τη διάρκεια της πορείας τα καθάρματα της ΕΛ.ΑΣ προκαλούσαν και έσπρωχναν τον κόσμο που διαδήλωνε, με σεξιστικά σχόλια προς τις διαδηλώτριες, με βρισιές, δείχνοντας τα γεννητικά τους όργανα, ειρωνευόμενοι όσες και όσους κατέβηκαν στον δρόμο για ένα έγκλημα στο οποίο για ακόμα μια φορά η αστυνομία φέρει βασική ευθύνη, αφού όχι μόνο έδιωξαν την Κυριακή Γ. από το τμήμα αλλά ούτε κράτησαν τα στοιχεία της, δεν ζήτησαν αυτά του πρώην συντρόφου της και δολοφόνου της, την ειρωνεύτηκαν όταν ζήτησε περιπολικό για να μεταβεί σπίτι της, φοβούμενη για τη ζωή της, βλέποντας αυτό το έγκλημα να εκτυλίσσεται μπροστά στα μάτια τους και επιχειρώντας από την πρώτη στιγμή να συγκαλύψουν τις ευθύνες τους, παραποιώντας όσα συνέβησαν το βράδυ της 1ης Απριλίου.

Καθώς η πορεία έφτανε στο Σύνταγμα, οι διμοιρίες των ΥΜΕΤ που βρίσκονταν στο μπροστά

γκρέμισμα του κόσμου της πατριαρχίας, του κράτους και του καπιταλισμού. Για να οικοδομήσουμε στα συντρίμμια του, τον κόσμο της κοινωνικής ισότητας, της αξιοπρέπειας, της ελευθερίας και της δικαιοσύνης, της αναρχίας και του ελευθεριακού κομμουνισμού.

ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ, ΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

Ομάδα ενάντια στην πατριαρχία | Αναρχική Πολιτική Οργάνωση – Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

μέρος της κινητοποίησης, επιχείρησαν να την περιορίσουν και να την οδηγήσουν στον μονόδρομο προς την πλατεία Συντάγματος. Όμως το σώμα της πορείας με επιμονή κατάφερε να διαδηλώσει μπροστά από τη βουλή.

Καθώς το σώμα της διαδήλωσης είχε περάσει από τη βουλή και ενώ κινούνταν επί της Πανεπιστημίου, δυνάμεις των ΜΑΤ επιτέθηκαν στο πίσω μέρος της, χτυπώντας δυο συνεχόμενες φορές με γκλομπ και χημικά τόσο το μπλοκ της ομάδας ενάντια στην πατριαρχία – ΑΠΟ όσο και αυτό των φοιτητικών συλλόγων. Παρά την κρατική καταστολή τα μπλοκ ανασυγκροτήθηκαν επί της Πανεπιστημίου και με παλμό και μαχητικά και ενώ οι ένστολοι φονιάδες της δημοκρατίας συνέχιζαν να πιέζουν, πορεύτηκαν μέχρι τα Προπύλαια, όπου και ολοκληρώθηκε η κινητοποίηση. Από την επίθεση της αστυνομίας τραυματίστηκαν πιο σοβαρά δυο φοιτήτριες, με σπασμένα χέρια από την mania της καταστολής.

Η κρατική καταστολή που δεχτήκαμε την Τετάρτη 10/4 δεν μας εκπλήσσει, μας εξοργίζει. Έρχεται να προστεθεί σε μια μεγάλη λίστα επιθέσεων της αστυνομίας, σεξιστικής και έμφυλης

βίας των σωμάτων ασφαλείας απέναντι στις αγωνιζόμενες και αγωνιζόμενους, όπως συνέβη στη διαδήλωση της 25ης Νοέμβρη 2022 στην Αθήνα, στη διαδήλωση στην Ηλιούπολη σε αλληλεγγύη με την Ε. απέναντι στον μπάτσο Μπουγιούκο που την κρατούσε έγκλειστη και την εξέδιδε, στις διαδηλώσεις αλληλεγγύης στη 12χρονη από τον Κολωνό και τη μητέρα της απέναντι στα κυκλώματα trafficking που δρουν υπό την πλήρη κάλυψη των κρατικών θεσμών και της αστυνομίας, που πραγματοποιήθηκαν στη γειτονιά αλλά και έξω από τις φυλακές που βρισκόταν προφυλακισμένη η μητέρα, στη διαδήλωση για τον βιασμό 19χρονης από μπάτσους της ΔΙΑΣ στο ΑΤ Ομόνοιας. Η έμφυλη βία των σωμάτων ασφαλείας αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της κρατικής καταστολής για την καθυπόταξη όσων αγωνίζονται. Από τις σεξιστικές επιθέσεις στις πορείες, με τους μπάτσους να χτυπούν διαδηλώτριες με τέτοιο τρόπο, που στοχεύει στο ότι είναι γυναίκες, τις σεξουαλικές παρενοχλήσεις μέσα στα τμήματα και στα αστυνομικά μπλόκα, τους σωματικούς ελέγχους και το ξεγύμνωμα, τις σεξιστικές επιθέσεις σε Λατκι+ άτομα, την επιχείρηση τρομοκρατίας με απειλές κακοποιήσεων στις γειτονιές, όπως στα Εξάρχεια με χαρακτηριστικό παράδειγμα την αρπαγή και απειλή βιασμού από τα ΜΑΤ προς διαδηλώτρια μέσα στο εργοτάξιο του μετρό στην πλατεία.

Η έμφυλη βία είναι συστημική βία και αποτε-

λεί αναπόσπαστο κομμάτι της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Οι κρατικοί φορείς που υπερβίαζουν ότι νοιάζονται για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών, είναι οι ίδιοι που καθημερινά αναπαράγουν την καταπίεση και εκμετάλλευσή τους. Από τη μία οι δράστες γαλουκούνται, ενθαρρύνονται, οπλιζονται και στο τέλος καλύπτονται και δικαιολογούνται από τις κυρίαρχες αξίες και τους ίδιους τους κρατικούς μηχανισμούς και από την άλλη είναι αυτοί οι κρατικοί μηχανισμοί που ασκούν έμφυλη βία.

Μπροστά σε αυτή τη συνθήκη δεν τρομοκρατούμαστε. Με πείσμα, επιμονή και μαχητικότητα θα συνεχίσουμε να στεκόμαστε απέναντι στην κρατική καταστολή και στην επιχείρηση τρομοκρατίας όσων ανθρώπων αγωνίζονται τόσο απέναντι στην πατριαρχική βία αλλά και συνολικά απέναντι στο κρατικό και καπιταλιστικό σύστημα, που καθημερινά γεννά θάνατο, εκμετάλλευση και κακοποίηση. Χέρι – χέρι στον δρόμο σπάμε τον τρόπο που προσπαθεί να μας επιβάλει το κράτος και οι ένστολοι εντολοδόχοι του. Μέχρι να γκρεμίσουμε τον σάπιο κόσμο του κράτους,

του καπιταλισμού και της πατριαρχίας. Μέχρι την οικοδόμηση μιας κοινωνίας ελευθερίας, ισότητας και δικαιοσύνης. Για την αναρχία και τον ελευθεριακό κομμουνισμό.

Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΔΕΝ ΜΑΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΙ – ΜΑΣ ΕΞΟΡΓΙΖΕΙ

SS SS ΜΠΑΤΣΟΙ ΒΙΑΣΤΕΣ ΡΟΥΦΙΑΝΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΙΣΤΕΣ

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ – ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΟΚΤΟΝΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΓΡΙΒΑ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗ 12ΧΡΟΝΗ ΚΑΙ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΤΗΣ

Ομάδα ενάντια στην πατριαρχία – Αναρχική Πολιτική Οργάνωση

Συγκέντρωση Αλληλεγγύης στα queer άτομα που δέχτηκαν επίθεση στη Θεσσαλονίκη

Στις 9 Μάρτη δύο queer άτομα που διέρχονταν από την πλατεία Αριστοτέλους δέχονται θρασύδειλη επίθεση από έναν όχλο φασιστοειδών καθαρμάτων που βρίσκονταν στο σημείο. Στην προσπάθεια τους να διαφύγουν τα άτομα δέχτηκαν χτυπήματα, γυάλινα μπουκάλια και άλλα αντικείμενα ενώ παράλληλα οι επιτιθέμενοι εξαπέλυαν προσβλητικούς χαρακτηρισμούς για την εμφάνισή τους κάνοντας ξεκάθαρη την ταυτότητα τους και τον λόγο της επίθεσης. Πρέπει να σημειωθεί πως παρότι το Α.Τ. Λευκού Πύργου βρίσκεται σε μηδαμινή απόσταση από το σημείο της επίθεσης οι μπάτσοι έφτασαν έπειτα από ένα τέταρτο και ενώ τα δύο άτομα είχαν καταφύγει σε κοντινό κατάστημα το οποίο βρίσκονταν περικυκλωμένο από ομάδες ατόμων που συνέχιζαν τις κυδαιολογίες και τις απειλές.

Το γεγονός αυτό έρχεται να συμπληρώσει την μεγάλη λίστα των φασιστικών επιθέσεων σε ανθρώπους της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας, σε μετανάστες, σε κόσμο του αγώνα και σε κάθε τι “ξένο”

και “διαφορετικό”. Τα θύματα μπορεί να είναι κάθε φορά διαφορετικά αλλά οι δράστες πάντα ίδιοι. Οι ηθικοί και φυσικοί αυτουργοί, οι δολοφόνοι του Παύλου Φύσσα, του/της Ζάκ/Zackie Oh! και τόσων άλλων διαχέουν το μίσος μέσα από τα τηλεοπτικά πάνελ, τις εκκλησίες τα κανάλια και το διαδίκτυο πιστεύοντας πως μπορούν να σταθούν στους δρόμους και τις γειτονιές μας με τις πλάτες πάντα των ένστολων καθαρμάτων που τους καλύπτουν και τους προστατεύουν.

Κάθε τέτοια προσπάθεια αποτελεί για μας μία ακόμα αφορμή να δηλώσουμε το αυτονόητο πως ο φασισμός τσακίζεται στους δρόμους και όχι μέσα από τα έδρανα της βουλής και τις αίθουσες των δικαστηρίων. Καμία προσπάθεια εμφάνισης των φασιστικών ομάδων και καμία απόπειρα διαχύσης των ιδεών τους δεν θα γίνει ανεκτή. Κανένας διάλογος με τα φασιστικά αποβράσματα και καμία απόπειρα δικαιολόγησης και αποποίησης ευθυνών λόγω ηλικίας δεν είναι αποδεκτά.

Να στείλουμε τους φασίστες πίσω στις τρύπες τους εξαλείφοντας τον κοινωνικό, φυλετικό

και κάθε άλλο ρατσισμό από τις ζωές μας. Με όπλο μας την αλληλεγγύη, στεκόμαστε ενάντια στους πλαστούς διαχωρισμούς και το φόβο που διαρκώς αναπαράγει η εξουσία! Αγωνιζόμαστε και διεκδικούμε ορατότητα στο δημόσιο χώρο, βάζοντας φραγμό σε κανιβαλιστικές ρητορικές & πρακτικές μέχρι την κατάργηση των έμφυλων διαχωρισμών και κάθε είδους διακρίσεων

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ!

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ, ΚΕΦΑΛΑΙΟ, ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ, ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΕΚΦΑΣΙΣΜΟ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΙΣΟΤΗΤΑΣ, ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ & ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Τοπικός Συντονισμός Θεσσαλονίκης - Αναρχική Πολιτική Οργάνωση

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΕΚΤΟΠΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗ ΣΦΑΓΗ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟΥ ΛΑΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

Πάνω από 75 χρόνια ο παλαιστινιακός λαός δέχεται τη συνεχή και ανηλεή επίθεση από το ρατσιστικό κράτος του Ισραήλ. Και όσο μάχεται για την ελευθερία του και αντιστέκεται στον εκτοπισμό, την κατάκτηση της γης των Παλαιστινίων και τον αφανισμό του, οι πολιτικές εξόντωσής του κλιμακώνονται. Οι διώξεις, οι εξαναγκαστικές μετακινήσεις, οι δολοφονίες, οι φυλακίσεις, οι ακατάπαυστες στρατιωτικές επιθέσεις από ξηρά, αέρα και θάλασσα από τις ισραηλινές δυνάμεις, οι ελεύθεροι σκοπευτές, τα ρατσιστικά πογκρόμ για την επέκταση των εποίκισμών, ο αποκλεισμός της Λωρίδας της Γάζας, η κατοχή στη Δυτική Όχθη, το χτίσιμο τείχους γύρω από τα εναπομείναντα παλαιστινιακά εδάφη, η εφαρμογή αυξημένου ελέγχου και σκληρής καταπίεσης, η φτώχεια και η έλλειψη στοιχειωδών για την επιβίωση αγαθών, η επιβολή δηλαδή ενός σύγχρονου απαρτχάιντ αποτελούν την πραγματικότητα που βιώνουν οι Παλαιστίνιοι εδώ και δεκαετίες.

Το κράτος του Ισραήλ αποτελεί πρότυπο στρατιωτικοποίησης και επιβολής, μια μηχανή θανάτου που επιτίθεται στους Παλαιστίνιους χρόνια τώρα προκειμένου να τους καθυποτάξει ώστε να αποδεχθούν τη στρατιωτική κατοχή στην οποία αντιστέκονται με τεράστια αυταπάραση. Ένα κράτος που αποτελεί πραγματικά ένα υπόδειγμα για τις δυτικές δημοκρατίες, μια πρωτοπορία του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, καθώς εφαρμόζει γενικευμένα στο έδαφός του συνθήκες ελέγχου και καταπίεσης που εμπεριέχονται στην κατευθυντήρια κίνηση του συστήματος. Και βασικούς συμμάχους στις επιδιώξεις του έχει τις ηγέτιδες δυνάμεις του δυτικού μπλοκ εξουσίας που επιχειρούν να επεκτείνουν την ισχύ και τα συμφέροντά τους στην ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής. Σε αυτό το πλαίσιο, το ελληνικό κράτος -προσδεμένο πλήρως στο δυτικό άρμα κυριαρχίας- επιχειρεί την περαιτέρω ανάπτυξη των σχέσεων συνεργασίας του με το κράτος του Ισραήλ μέσα από μια σειρά στρατηγικών ενεργειακών, στρατιωτικών και οικονομικών συμφωνιών.

Από τις 7 Οκτώβρη του 2023, μετά από την επίθεση των Παλαιστινιακών οργανώσεων, οι ισραηλινές δυνάμεις, με θράσος προπαγανδίζουν τη σαρωτική πολεμική επιχείρηση εκδίωξης και αφανισμού των Παλαιστινίων ως δικαίωμα στην αυτοάμυνα. Οι αεροπορικές βομβιστικές επιθέσεις στην αρχή και στη συνέχεια η κερσαία εισβολή στη Γάζα - σε μία από τις πιο πυκνοκατοικημένες περιοχές στον πλανήτη που ήδη, εξαιτίας του εμπάργκο που είχε επιβληθεί από το 2007 από το κράτος του Ισραήλ, κυριαρχούσε η στέρση και η εξαθλίωση - έχουν ως αποτέλεσμα τη δολοφονία

κοντά 30.000 Παλαιστινίων, εκ των οποίων παραπάνω από 12.000 νεκρά παιδιά, την καταστροφή κτιρίων, νοσοκομείων, σχολείων, σπιτιών, δρόμων, υποδομών υδροδότησης και υπηρεσιών υγιεινής, την έλλειψη ηλεκτρι-

κής ενέργειας και καυσίμων αναγκαίων για την αγροτική παραγωγή τροφίμων, τη πλήρη στέρση πόσιμου νερού και ανεφοδιασμού σε τρόφιμα και υλικά περιθάλψης. Ενώ στη Δυτική Όχθη πραγματοποιούνται δολοφονικά πογκρόμ, διώξεις, ξυλοδαρμοί και απολύσεις Παλαιστινίων.

Αυτές τις ημέρες βρισκόμαστε μπροστά σε μια νέα κορύφωση της επιχειρούμενης εξόντωσης. Το κράτος του Ισραήλ, ταυτόχρονα με τη συνέχιση των επιθέσεων βόρεια της Γάζας και την επιβολή του τρόμου στη Δυτική Όχθη, έχει εκκινήσει τις αεροπορικές επιθέσεις και τώρα ανακοινώνει και τη κερσαία επέμβαση στη Ράφα. Η Ράφα βρίσκεται στο νότιο κομμάτι της Λωρίδας της Γάζας και αποτελούσε μέχρι πρότινος το μοναδικό εμπορικό πέρασμα που επέτρεπε το Ισραήλ να υπάρχει, για τη έστω και ελάχιστη κάλυψη των βασικών αναγκών όσων ζούσαν στη Λωρίδα της Γάζας. Σε αυτή την πόλη έχει βρει καταφύγιο περισσότεροι από τον μισό πληθυσμό, 1.300.000 άνθρωποι, ως αποτέλεσμα των επιθέσεων και καταστροφών στην υπόλοιπη Γάζα. Σε αυτή την πόλη τώρα απειλούν πως θα εισβάλλει ο ισραηλινός στρατός προαναγγέλλοντας μία θηριωδία και την ολοκλήρωση της γενοκτονίας του παλαιστινιακού λαού.

Μια γενοκτονία που πραγματοποιείται με τη συμμαχία των κρατών της Δύσης, που οι κλιαρές τους «ανθρωπιστικές» ανακοινώσεις απλά επιβεβαιώνουν τη συναίνεση και στήριξή τους στις επιχειρήσεις του Ισραήλ, αφού την ίδια στιγμή διατηρούν τις πολιτικές και οικονομικές συμφωνίες μεταξύ τους, ενώ επιτίθενται σε διανομή αλληλεγγύης που

πραγματοποιούνται ανά τον κόσμο και ποινικοποιούν τα σύμβολα του παλαιστινιακού λαού, διατρανώνοντας πως στον κόσμο του κράτους και του καπιταλισμού, υπάρχει ένα και μόνο «δίκαιο». Αυτό του ισχυρού που δια της βίας επιβάλλεται στους αδύναμους.

Εμείς από τη πλευρά μας δεν μπορούμε παρά να είμαστε αλληλέγγυοι με τον παλαιστινιακό λαό που συνεχίζει να μάχεται σκληρά κι επίμονα για την επιβίωση, την αξιοπρέπεια και την ελευθερία του με μόνους συμμάχους του τους αγωνιζόμενους σε ολόκληρο τον κόσμο. Αυτά τα στοιχεία του αγώνα τους θέλουμε να αναδειξουμε ως αναρχικοί, τη δυνατότητα του κατακτημένου να αντεπιτίθεται στον πανίσχυρο κατακτητή, την ικανότητα του φτωχού και του αποκλεισμένου να εξεγείρεται

κάτω κι από τις πιο βάρβαρες συνθήκες. Η διεθνής αλληλεγγύη θέλουμε να δημιουργήσει ρήγματα στο εσωτερικό των επιτιθέμενων κυρίαρχων φέρνοντας στο προσκήνιο τη δική μας ιστορία, την ιστορία των αγώνων των από τα κάτω που κόντρα σε όλους τους καιρούς, δημιουργούν τη ζώσα πραγματικότητα της ελευθερίας και της αλληλεγγύης, αποτελώντας το μόνο πραγματικό ανάχωμα στην επέλαση του σύγχρονου ολοκληρωτισμού. Μέχρι την συνολική απελευθέρωση των λαών από τα έθνη, τις θρησκείες, τον ρατσισμό και τη μισαλλοδοξία.

**ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗ ΜΑΧΟΜΕΝΗ
ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ!**

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

**ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ
ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ**

**ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ-
ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΩΝ**

**6ο Ελευθεριακό Φεστιβάλ
Κοινωνικής, Ταξικής και
Διεθνιστικής Αλληλεγγύης**

5-6-7 Ιούλη
Πανεπιστημιούπολη Ζωγράφου

**Αναρχική Πολιτική Οργάνωση
Ομοσπονδία Συλλογικότητων**